

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 20 (345) • Joi 11 septembrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

SARCINILE CONGRESULUI AL X-LEA, PROGRAM DE ACȚIUNE PENTRU LUCRĂTORII DE PE OGOARE

Mecanizarea — FACTOR HOTĂRÎTOR ÎN CREȘTEREA EFICIENȚEI ECONOMICE A ZOOTEHNIEI

Ing. Petre MOLDOVAN

prim-vicepreședintele
al Consiliului Superior al Agriculturii

În ansamblul măsurilor întreprinse pentru dezvoltarea intensivă și modernizarea agriculturii, extinderea mecanizării în zootehnie — ramură cu pondere precumpănitoare într-o agricultură avansată — constituie unul din obiectivele de bază ale activității noastre.

Așa cum s-a subliniat în lucrările celui de al X-lea Congres al P.C.R., cu toate rezultatele bune obținute pînă în prezent, mai avem încă multe de făcut pentru a putea spune că am realizat o agricultură modernă, multilateral dezvoltată, care să ne asigure, an de an, producții tot mai ridicate, cu cheltuieli materiale și de muncă minime.

Aceste constatări vizează în primul rînd sectorul zootehnic în care, pe lângă alte măsuri privind furajarea rațională și intensificarea acțiunilor de ameliorare, extinderea procesului de mecanizare constituie una din principalele pîrghii ale creșterii eficienței economice. Este o realitate dovedită cu prisosință de rezultatele obținute în fermele zootehnice ale întreprinderilor agricole de stat și ale unui însemnat număr de cooperative agricole de producție în care dezvoltarea mecanizării a dus nemijlocit la creșterea productivității muncii, la scăderea prețului de cost al produselor obținute, într-un cuvînt, la rentabilizarea sectorului zootehnic.

Cînd ne referim la mecanizarea zootehnicii avem în vedere, fără îndoială, atât mecanizarea lucrărilor privind pregătirea terenului, semănatul și recoltatul plantelor de nutreț, a lucrărilor pe pașiști, cît și mecanizarea lucrărilor specifice zootehnicii — furajare, adăpare, exploatare, evacuarea deieștilor etc.

Producerea și conservarea în bune condiții a furajelor, la fel ca și prepararea lor în vederea unei folosiri cît mai raționale, constituie una din laturile principale ale activității în zootehnie. Nutrețurile cultivate ocupă la noi circa 1,3 milioane de hectare anual, adică 13 la sută din suprafața arabilă a țării. La acestea se mai a-

daugă cele peste 4,4 milioane de hectare de pașiști, precum și importante cantități de cereale boabe și rezidii din industria alimentară care, de asemenea, intră în furajarea animalelor. Un cîmp larg deci pentru extinderea și diversificarea mecanizării.

În vederea aplicării unor tehnologii de lucru cît mai adecvate, în ultimii ani, au fost omologate și introduse în fabricație o serie de utilaje care au intrat în inventarul unităților agricole socialiste. Este vorba de combina de siloz universală, cositoarea, grebla rotativă acționată de tractor, motocositoarea pentru pante, mașina de adunat și încărcat fin, încărcătorul pivotant cu greifer, uscătorul de furaje verzi etc. Pentru mecanizarea lucrărilor în cultura plantelor de nutreț și recoltarea fineșelor de pe terenurile în pantă, încă din anul 1966 se folosește tractorul monoax și setul său de mașini. Tot din anul 1966 a fost omologată o mașină specială pentru strivirea furajelor verzi cu ajutorul a două valțuri, care permite scurtarea cu circa 30 la sută a perioadei de uscare față de metodele obișnuite, în cîmp. În unitățile care au trecut la conservarea fura-

(Continuare în pag. a 6-a)

„Aversa”, un nume de prestigiu în rîndul uzinelor producătoare de mașini și utilaje pentru agricultură. În fotografie: R.V. 120—170, pompă de mare capacitate, ce domină pe una din platformele Expoziției „România 1969”.

Foto: D. CONSTANTINESCU

CITIȚI

ÎN

PAGINILE

4

Protecția culturilor de grîu trebuie asigurată
chiar la semănat

de Florea PAULIAN, director adjunct
științific la I. C. P. P.

12

În prag de an școlar

de dr. ing. Teodor MARIAN, di-
rector general în Consiliul Supe-
rior al Agriculturii

BLOC - NOTES

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 20 (345)
joi, 11 septembrie 1969.

- DEZBATEREA CIFRELOR DE PLAN PE 1970 (pag. III)
- 4055 KG GRIU LA HA, LA C.A.P. CRISTIAN — BRAȘOV (pag. IV)
- Experiența I.A.S. indică : TEHNOLOGII NOI IN SERELE INDUSTRIALE (pag. V)
- PĂȘUNEA MODEL DE PE MUNTELE PRISLOP (pag. VI)
- FOLOSIREA AZOTULUI NEPROTEIC IN FURAJAREA VACILOR (pag. VII)
- Anchetă : CIMENTAREA LEGĂTURII DINTRE ȘTIINȚA ȘI PRACTICA SILVICĂ — OBLIGAȚIE RECIPROCĂ (pag. VIII)
- Genetică aplicată : HEMOGLOBINA ȘI POSIBILITĂȚILE DE STABILIRE A VÂRSTEI ȘI ÎNRUDIRII DINTRE SPECII (pag. IX)
- EFICIENȚA INVESTIȚIILOR — COORDONATĂ FUNDAMENTALĂ A ACTIVITĂȚII DE PRODUCȚIE (pag. X)
- TRIBUNA A PROBLEMELOR PRODUCȚIEI (pag. XI)
- POSTA REDACȚIEI (pag. XII)
- CALEIDOSCOP (pag. XIV)
- ȘTIINȚA ȘI TEHNICA — MERIDIANE (pag. XV)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. XVI).

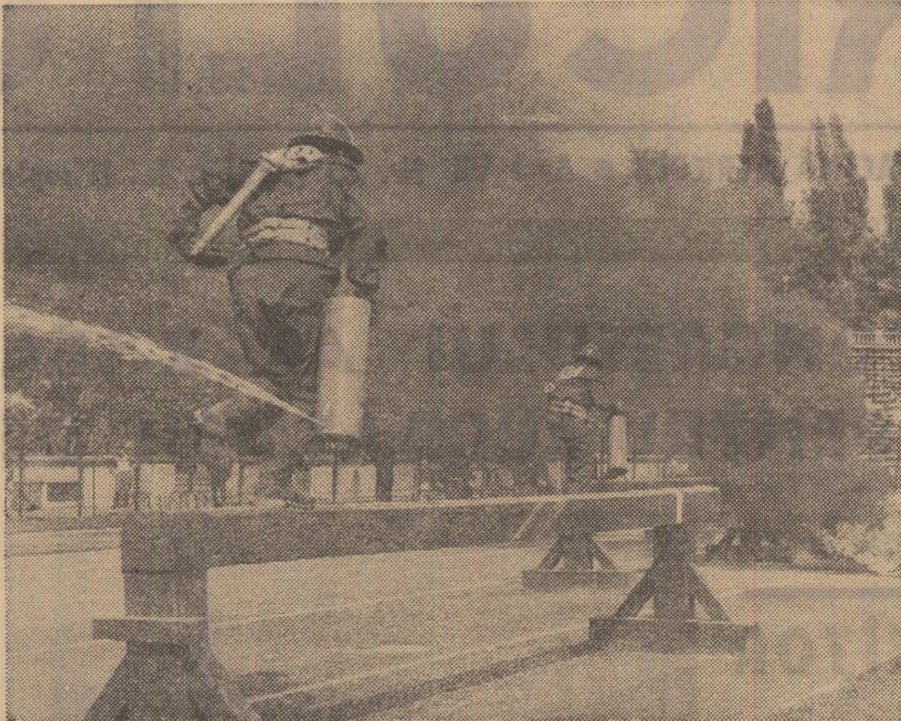
COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIĂ; dr. ing. Octavian CĂRARE; ing. Vasile CIAȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trită FANIȚĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ina. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

★

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința”, București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

In fotografie : Aspect de la cea de a XVI-a ediție a concursului profesional al pompierilor.

IN PREAJMA „ZILEI POMPIERILOR”

La 13 septembrie se aniversază glorioasele lupte din Dealul Spirei și Ziua pompierilor din Republica Socialistă România. În preajma acestui important eveniment, în Capitală au loc o seamă de manifestări dedicate celor care veghează la paza contra incendiilor, bunurilor obștești și ale populației. În zilele de 5-7 septembrie, bunăoară, s-a desfășurat pe Stadionul Dinamo faza finală a celei de a XVI-a ediții a concursurilor profesionale ale pompierilor, cuprinzând o serie de probe de mare atracție, dificil de executat, cum sînt „scara de fereastră”, „poligonul șefului de țevă”, „Dista de îndeminare și viteză”, „scara culisabilă” etc. Cei mai abili și mai bine pregătiți s-au dovedit a fi membrii grupurilor de pompieri din București, Ilfov, Iași, Cluj, Argeș, Gorj, Prahova, Mureș, Alba, Dolj, Galați, Botoșani și Bihor, care au câștigat premiile oferite în cadrul concursului.

ACUM VINE OCTOMBRIE

La 3 septembrie în majoritatea județelor din țară recoltatul păloaselor se

terminase. Dar, în unele comune din județul Harghita se mai lucra de zor. Că se mai lucra, n-ar fi tocmai de mirare dat fiind că e vorba de localități din nordul țării, unde griul se coace mai tirziu. Surprinzător e faptul că mecanizatorii din unele secții ale I.M.A. Miercurea-Ciuc, în loc să caute a zori lucrările privesc cu indiferență cum se scutură griul. La Tușnad, de pildă, la data de mai sus, din 246 de hectare cu orzoaică se recoltaseră doar 27, iar din 509 hectare cu griu mai puțin de 300. Din opt combine repartizate acestei unități lucrău doar... patru. Celelalte stăteau defecte în lanuri. Și preșele de balotat paie se odihneau, deoarece nu se asiguraseră sîrma necesară. Conducerea I.M.A. Miercurea-Ciuc a promis că va interveni... Dar cînd? Că acum vine octombrie...

SUFLU TINERESC

În aceste zile de început de toamnă, ogoarele patriei cunosc un adevărat suflu al tinereții. Aproape 90 000 de elevi din clasele a X-a și a XI-a ale liceelor teoretice și din ultimii ani ai școlilor pro-

Microinterviu

Pentru combaterea dăunătorilor vegetali și animal

Uzina „9 Mai” din Capitală, construită pe un teren din Bulevardul Șulea, unde odinioară își aveau instalațiile o serie de pulberării. Vizităm laboratoarele și instalațiile de preparare a produselor, însoțiți de inginerul șef Dumitru Roșca.

— Din cele circa 120 de produse ale uzinei, ne spune interlocutorul, numeroase sînt destinate agriculturii. Pentru combaterea dăunătorilor din culturile vegetale, fabricăm o serie de insecticide sub formă de praf cum sînt: Duplitoxul și Detox-ul, sau sub formă de emulsii, Detox 25 și Lindatox. Cartofilin-ul este o substanță relativ nouă, sub formă de praf, utilizată pentru evitarea încolțirii cartofilor ce se depozitează. Alt „praf” numit 2-4 D este un erbicid selectiv folosit în prezent cu bune rezultate de către unitățile agricole. Pentru combaterea rozătoarelor din culturi fabricăm în prezent două produse: Rodimov-ul și Antu-ul, iar pentru combaterea manei din vii, din grădinile de legume etc., un fungicid denumit Tiradin.

În sfîrșit, dintre principalele noastre fabricate merită să fie menționat Entomoxan-ul, destinat combaterii paraziților la oi, taurine etc.

— Proiecte de viitor ?

— Ca urmare a colaborării uzinei noastre cu ICECHIM și I.C.P.P. s-au efectuat cercetări în vederea realizării unor noi produse destinate nevoilor agriculturii. Putem aminti că aceste produse se află în prezent în faza pilot.

— Despre ce e vorba ?

— În primul rînd despre un fungicid cu larg domeniu de utilizare în legumicultură, numit Zitran, apoi de realizarea în țara noastră — cu materie primă indigenă a substanței de bază necesară Tiradinului, amintit mai sus, pe care pînă acum o importam. E vorba de Tiuram, compus din dietilamină, sulfat de carbon, hidroxid de sodiu și apă oxigenată. De asemenea, în faza pilot se află un alt fungicid pen-

tru viticultură — Polisulfura de bariu, care, la fel se importă, dar pentru care avem materia primă necesară în țară.

În sfîrșit, am trecut la producția semiindustrială a 5 variante de soluții insecticide — denumite Silvexsol, destinate nevoilor silviculturii, pentru protejarea contra cariilor a lemnului ce cade în păduri.

Ion DRINCU

I. ALEXANDRU

Buletin agrometeorologic

În perioada 2-8 septembrie, vremea a fost relativ frumoasă la începutul și sfîrșitul intervalului și instabilă în zilele de 4 la 6 septembrie. Sub aspect termic intervalul a fost normal de călduros, exceptînd ultimele două zile, cînd datorită însenării persistente și radiației puternice din cursul nopților temperaturile medii diurne au scăzut sub normal cu 1° la 3°. La 4 septembrie, ziua cea mai călduroasă din acest interval, temperatura maximă din aer a fost între 33° (la Fundulea) și 24° (la Toplița). În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi au oscilat între 16° la 21° în Moldova și Transilvania și 18° la 23° în rest.

Precipitațiile căzute între 4 și 6 septembrie au avut caracter de averse. Cele mai mari cantități de apă (31-95 mm) s-au măsurat în bazinul superior al Jiului, bazinul inferior al Crișurilor și în podișul Birladului. În restul teritoriului, cantitățile de apă căzute au fost de 5 la 30 mm; în Banat și sudul Dobrogei s-au semnalat, cu totul izolat cantități neînsemnate. Deficitul de umiditate în stratul arabil al solului este mai accentuat în sudul Moldovei, Cîmpia Română și Dobrogea.

Condițiile meteorologice s-au menținut favorabile proceselor de maturizare la porumb și de acumulare a zahărului la sfeclă și struguri în cea mai mare parte a țării. Timpul probabil pentru intervalul 13-19 septembrie: vremea se menține frumoasă, mai ales în sudul țării. Spre sfîrșitul intervalului va deveni ușor instabilă și se va răci începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi variabil, cu însenări persistente în prima parte a intervalului. Vor cădea ploi slabe, mai frecvente în nordul țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 5° și 15°, iar maximele între 18° și 26°, izolat mai ridicate.

profesionale de mecanici agricoli, organizați în brigăzi și echipe, vor lucra în perioada 9 septembrie-30 octombrie în întreprinderile agricole de stat, la strînsul recoltei. Lor li se vor adăuga alți zeci de mii de tineri din întreprinderile industriale care, mobilizați de organizațiile U.T.C., vor sprijini campania de recoltare a culturilor. Cum elanul și dăruirea în muncă sînt însușiri proprii tinereții, prezența pe ogoare a zecilor de mii de tineri constituie, fără îndoială, o garanție în plus că rodul bogat al acestui an va ajunge la vreme în hambare.

INSTANTANEU

LA TIPARNIȚA INSTITUTULUI

La subsolul bibliotecii centrale a Institutului agronomic „N. Bălcescu” din București funcționează de mulți ani o tiparniță, care scoate la lumină zeci și zeci de cursuri litografiate, caiete de lucrări, teze de doctorat și alte lucrări necesare studenților, absolvenților și cadrelor didactice. Deși volumul acestor tipăriri este destul de mare, cum se va vedea, „secțiile tipografiei”, sînt deservite doar de cîțiva lucrători — un lesonator, o dactilografă, doi legători și doi mașiniști. Sînt oameni harnici, care-și cunosc bine meseria și, în plus, îndrăgostiți de munca pe care o execută.

— Un curs sau o teză de doctorat, ne spune tov. Ioan PETEU, șeful atelierului, trebuie să fie prezentat în condiții grafice la fel de atrăgătoare ca și o lucrare tipărită în cea mai modernă tipografie. Dacă paginile litografiate, desenele și fotografiile nu „ies” curate, dacă fiecare curs nu e frumos legat, nu se citește cu plăcere, cred, lată de ce ne dăm osteneala să realizăm lucrări fără cusur, chiar pentru cei mai pretențioși studenți sau profesori.

Cercetez mașinile cu care este dotată „tipografia”; observ în primul rînd „rotaprim”-ul, în care matricele, dactilografiate pe plăci metalice, după ce sînt „călcate” și „preparate” cu acid fosforic și gumă, în scopul întăririi literelor, sînt spălate și introduse cu grijă în mașina acționată electric. Iată și mașinile de „biguit”, de cusut cu sîrmă, ca și mașina electrică de tăiat. Se muncește în tăcere, ordonat, cu spor. Nici-o discuție de prisos, doar zumzetul rotaprim-ului și uneri glasurile legătorilor Alexandrina Stanciu și Barbu Dumitrescu, care aduc și, respectiv, primesc pachetele cu file tipărite, rînduite cu grijă, gata să fie cusute și tăiate estetic.

Anul trecut, în afară de alte lucrări, aici au fost executate 16 cursuri diferite. Anul acesta se vor realiza cam tot atîtea.

— În prezent, terminăm „Cursul de protecția muncii” pentru studenții facultății de horticultură și un „Curs de limba română” pentru studenții străini din institutul nostru, ne lămurește tov. Valer PĂDUREANU, președintele Asociației studenților din institut, el însuși student în anul al patrulea al Facultății de agricultură.

Vor intra la rînd pentru noul an de învățămînt, mai multe îndrumătoare de lucrări practice, unul de genetică, altul destinat cursului de organizarea întreprinderilor socialiste...

Am mai notat, în încheiere, că tiparnița institutului, unde lucrările se glo-merează tot mai mult, ar avea nevoie urgentă de încă o mașină de multiplicat, ca și de o mașină „Xerox” cu ajutorul căreia paginile dactilografiate se pot fotografia direct pe matrice metalică, economisind mult volumul de muncă și îmbunătățind calitatea imprimatelor.

DEZBATEREA CIFRELOR DE PLAN PE 1970

Ca și în alte sectoare de activitate ale economiei naționale, în întreprinderile agricole de stat a avut loc, în perioada anterioară, lansarea cifrelor de plan pe anul 1970. Acestei prime etape, i-a urmat dezbaterea viitoarelor sarcini de plan în cadrul consiliilor de administrație. Analizele întreprinse cu acest prilej, numeroasele propuneri făcute au demonstrat hotărârea fermă a lucrătorilor din acest sector de activitate de a face totul pentru mărirea producției agricole și rentabilizarea unităților, pentru crearea bazei necesare îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R.

O primă acțiune concretă a constituit-o mobilizarea în și mai mare măsură a rezervelor existente, punându-se în valoare întregul potențial al unităților. De asemenea, s-a pus accentul pe întărirea colaborării dintre întreprinderile agricole de stat, stațiunile experimentale și institutele de cercetări pentru aplicarea cât mai rapidă în practică a celor mai noi și moderne tehnologii.

Redăm, în cele ce urmează, aspecte de la dezbaterea cifrelor de plan în unități din cadrul trusturilor I.A.S. București, Bacău și Cluj.

REALIZĂRILE ANULUI VIITOR SE PREGĂTESC DE PE ACUM

În cadrul Trustului zonal I.A.S. București s-au luat și se iau în continuare măsuri menite să ducă la realizarea și depășirea producțiilor prevăzute atât pe anul în curs cât și pe 1970. Astfel, pregătirii terenului și fertilizării lui, selectării și condiționării semințelor destinate însămînțării li se acordă o atenție deosebită.

Ațit planul de măsuri al fiecărei întreprinderi agricole, cât și cel întocmit la nivelul trustului zonal, prevăd acțiuni concrete de ameliorare a terenurilor, de irigare, desecare, drenare, în funcție de zonă și relief. Un accent deosebit s-a pus pe aplicarea în practică a unor studii elaborate de I.S.P.A.

— La noi — relatează ing. N. TULBUREANU, directorul I.A.S. Buciumeni — s-a întocmit un studiu referitor la fertilizarea principalelor culturi de câmp; un altul se referă la ameliorarea suprafețelor de teren sărăturat din lunca Dimboviței, cuprinsă în perimetrul fermei Vasilați. Aceste studii au fost completate cu o tehnologie adecvată, care să permită o dirijare a creșterii și dezvoltării plantelor indiferent de condițiile naturale. Ca urmare, producția medie de grâu și floarea-soarelui va fi în 1970 cu circa 200 kg/ha mai mare decât media anilor 1965—68.

În cadrul trustului zonal București, sectorului zootehnic îi vor reveni sarcini sporite. Astfel, efectivele vor trebui să sporească în 1970 cu 7 200 taurine și 75 000 de porci. Pentru aceasta, se are în primul rând în vedere terminarea la timp a noilor construcții ce trebuie date în exploatare, precum și popularea lor cu exemplare care să asigure producții maxime. Se prevede să se realizeze producții medii de circa 3 210 litri de lapte pe fiecare vacă furajată, 204 de ouă în medie pe găină și de circa 3,3 kg de lână de la o oaie. Măsurile concrete adoptate de consiliile de administrație pregătesc acestor sarcini o bază sigură de realizare.

C. STĂNESCU

PUNCT DE PLECARE SPRE NOI SUCESE

Activitatea multor unități din cadrul Trustului zonal I.A.S. Bacău s-a soldat în prima jumătate a anului acesta cu rezultate remarcabile. Astfel, I.A.S. „Avicola” Bacău a realizat, numai în primele șapte luni, beneficii în valoare de 5,5 milioane de lei, față de prevederile anuale de 6,8 milioane de lei. Până la finele acestui an, colectivele de muncă ale întreprinderilor din cadrul trustului s-au angajat să depășească beneficiul planificat cu circa 2 milioane de lei.

Planul de măsuri adoptat pentru 1970 cuprinde sarcini mobilizatoare. Astfel, față de anul curent se prevede realizarea unui beneficiu suplimentar de peste 4,3 milioane de lei.

În dezbaterile care au avut loc cu ocazia discutării sarcinilor de plan s-a insistat pe creșterea producției, pe descoperirea și punerea în valoare a tuturor rezervelor existente. În acest sens, Alexandru DANILA, directorul I.A.S. Traian, a spus:

— Este necesar să se continue cu mai multă intensitate concentrarea producției în ferme specializate, condiție importantă pentru sporirea eficienței economice. În același timp, trebuie insistat pe extinderea fertilizării terenului pe baza unor programe optime.

— Consider, a afirmat în cuvântul său ing. Dorel MIRCEA, directorul I.A.S. Focșani, că trebuie depuse eforturi serioase pentru creșterea, până în 1975, cu 4 000 ha a suprafețelor irigate. De asemenea, se impune mărirea ponderii culturilor duble pentru a întări baza furajeră necesară dezvoltării efectivelor de animale.

Mai mulți vorbitori, printre care, ing. Corneliu DURDIN de la I.A.S. Tufești, ing. Ioan CHIRIMBE de la I.A.S. Rădăuți și ing. Sabin BACOS, de la I.A.S. Răcăciuni, au propus să fie generalizată cooperarea între fermele de diferite profile în perioadele de vîrf și să fie definitivite studiile de profilare și microzonare a producției în unitățile de stat.

Tudor STANCIU

COORDONATE MAJORE ALE ACTIVITĂȚII DE PERSPECTIVĂ

Dezbaterile care au avut loc cu prilejul discutării cifrelor de plan în cadrul consiliilor administrative ale I.A.S. din județul Cluj au subliniat în mod unanim că, există posibilități ca sarcinile pe 1970 să fie îndeplinite integral. S-a insistat deosebit asupra măsurilor ce trebuie asigurate pentru intensificarea producției agricole.

— În prezent, a subliniat ing. Iosif ALMAJAN, directorul I.A.S. Cămărașu, sint condiții mai bune decât în anul precedent pentru buna însămînțare a culturilor de toamnă. Solul are umiditate suficientă; totodată, dispunem de semințe, din soiuri intensive, pentru întreaga suprafață. Avem cantități îndestulătoare de îngrășăminte chimice, tractoare și mașini agricole suficiente pentru pregătirea solului și executarea semănăturii în perioada optimă. Toate acestea creează condiții favorabile obținerii unor producții sporite în anul viitor.

Merită relevat faptul că specialiștii s-au oprit în cadrul dezbaterilor și asupra unor acțiuni de mare actualitate; este vorba de valorificarea cîmpină a terenurilor în pantă, combaterea eroziunii solului, dotarea unităților cu mașinile agricole adecvate lucrărilor de întreținere și de combatere a dăunătorilor din livezi și altele.

În consiliile de administrație ale întreprinderilor agricole de stat din Cimpia Turzii, Bonțida, Mihai Viteazu, Avicola-Apahida au fost abordate unele probleme legate de modernizarea fermelor zootehnice, solicitându-se sprijin pentru extinderea mecanizării procesului de producție și asigurarea bazei furajere. S-a insistat pe faptul că, uneori, nu se ține seama de asigurarea unei concordanțe între efectivele de animale planificate și suprafața destinată producerii de furaje. Pe baza propunerilor făcute în ședințele de lucru au fost stabilite măsuri menite să asigure îndeplinirea integrală a sarcinilor pe anul în curs și 1970, în toate I.A.S. din cadrul trustului.

Mihai GAVRILĂ

IMPERATIVUL ZILEI

Impulsionarea recoltărilor și terminarea pregătirilor pentru semănatul griului

În ultima săptămână, atenția lucrătorilor de pe ogoare a fost concentrată spre trei acțiuni importante: recoltarea culturilor tîrzii, pregătirile pentru însămînțările de toamnă și stringerea furajelor.

La recoltatul florii-soarelui mai avansate sînt cooperativele agricole din județele Ialomița, Brăila, Ilfov și Olt. Pînă la 8 septembrie, sfecla de zahăr a fost strînsă de pe suprafața de 17 000 hectare. Unitățile agricole trebuie să impulsioneze în zilele următoare această lucrare, respectînd graficele întocmite împreună cu fabricile de zahăr, spre a se evita rămînerea recoltei pe cîmp un timp prea îndelungat.

În sudul țării a început și recoltatul porumbului. Avînd în vedere că o parte din griu va urma după această cultură, este nevoie să se recolteze cu precădere plantele de pe terenurile ce urmează a fi însămînțate în această toamnă.

Printre lucrările de sezon de mare actualitate se numără recoltatul și depozitul furajelor. Cu toate că în toamna aceasta există condiții bune pentru consolidarea bazei furajere, realizările de pînă acum sînt nesatisfăcătoare. Cooperativele agricole de producție au însilozat abia 15 la sută din cantitățile prevăzute în plan. Există județe — Neamț, Dimbovița, Maramureș, Vileca, Cluj, Bacău, Suceava, Botoșani, Caraș-Severin — unde această lucrare se desfășoară într-un ritm foarte scăzut. Se observă că nu toate unitățile respectă indicațiile privind delimitarea cit mai operativă a suprafețelor de porumb ajunse în faza de coacere în pirgă și însilozarea fără întîrziere a producției.

Atenție deosebită trebuie acordată și strînsului trifoliilor. În scopul evitării pierderilor se impune asigurarea combinelor necesare astfel ca paralel cu recoltatul să se execute și treieratul acestei valoroase culturi furajere.

În ce stadiu se află pregătirile pentru însămînțările de toamnă? Potrivit ultimelor date statistice, se constată că lucrările de pregătire a terenului sînt rămase în urmă tocmai în județele din Transilvania și nordul Moldovei, unde semănatul griului trebuie început mai devreme. Se impune ca în zilele următoare ritmul de efectuare a arăturilor și celelalte lucrări necesare asigurării unui pat germinativ corespunzător să fie peste tot impulsionat. O dată cu aceste lucrări se va face și fertilizarea corespunzătoare a terenului.

Pe scurt, despre asigurarea semințelor. Deși timpul este înaintat nu toate județele au trimis probele necesare la laboratoarele de controlul semințelor, ceea ce înseamnă că încă nu s-a terminat condiționarea semințelor. Această lucrare trebuie grabnic încheiată. Totodată va fi accelerat schimbul semințelor, necorespunzătoare astfel ca primele zile bune pentru semănatul în cîmp să găsească unitățile temeinic pregătite.

Recoltarea semimecanizată a cartofilor la I.A.S. Prejmer, județul Brașov.

Foto: I. BRAGHEȘ

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Protecția culturilor de grâu trebuie asigurată chiar de la semănat

- Atenție amplasării din punct de vedere entomologic
- F.B.7—un preparat cu acțiune multiplă

Unităților agricole producătoare de grâu le revine în anul viitor sarcina să ridice producția la această importantă cultură cu aproape 30 la sută față de 1969. Acest fapt este pe deplin realizabil. Există în prezent o tehnologie a culturii grâului, pe care numeroși specialiști și-au însușit-o și adaptat-o la condițiile concrete ale unităților în care lucrează. Aplicând această tehnologie unele întreprinderi de stat și cooperative agricole au reușit chiar în condițiile mai vitrege de climă ale acestui an să realizeze producții ridicate la hectar.

Din lucrările recente consfățuirii a grâului s-a desprins concluzia că nu se poate vorbi de aplicarea unor tehnologii superioare la această cultură dacă nu sînt incluse și măsurile legate de combaterea bolilor și dăunătorilor. Din păcate, însă, nu rareori este ignorat rolul pe care îl au măsurile de protecție împotriva dăunătorilor, fie cu caracter profilactic, fie cu caracter curativ. S-ar putea spune chiar că, la cultura grâului dacă seminței și lucrării solului li se acordă o deosebită atenție, în schimb lupta cu dăunătorii este uneori lăsată pe plan secundar. Alteori, îndeosebi din necunoașterea biologiei dăunătorilor, se recurge la măsuri care nu pot evita pierderile, ci dimpotrivă duc la încălcarea producției cu cheltuieli inutile.

În rindurile ce urmează ne vom ocupa de principalele măsuri care trebuie luate în această toamnă, în scopul prevenirii și combaterii atacului de boli și dăunătorii la cultura grâului.

La început, câteva cuvinte despre amplasarea culturii, judecată din punct de vedere entomologic.

Crearea masivelor mari de grâu, sub forma unor întinse lanuri pe care nu le poți cuprinde cu ochii, asigură condiții excepționale ca dăunătorii acestei culturi să găsească cu ușurință mediul optim pentru hrănire și înmulțire. Monocultura practică în mod exagerat mai mulți ani nu face decât să mențină în timp acel mediu favorabil creșterii populațiilor de insecte dăunătoare.

Prelungirea monoculturii ani în șir favorizează creșterea populațiilor mai multor specii de dăunători ca: tripsul grâului (Haplothrips tritici Kurdj), gândacul ghebos (Zabrus tenebrioides Goeze), ploșnițele cerealelor (Eurygaster sp. și Aelia sp.), viermele roșu al paiului (Haplodiplosis equestris Wag.), muștele cerealelor (Maye-

tiola destructor, Oscinis sp., Phorbia sp. ș.a.) spre a cita numai pe cei mai periculoși. Faptul că se seamănă doi sau chiar trei ani grâul după grâu nu creează situații dificile sub aspectul luptei cu dăunătorii; în schimb, în cazul cînd monocultura grâului se menține pe aceeași suprafață 4—5 sau chiar mai mulți ani, apariția și atacul dăunătorilor sînt de o intensitate deosebită. Iată un exemplu.

În anul acesta, în cadrul fermei Săliște, aparținînd I.A.S. Ștefănești, a fost semnalat, pe circa 700 ha, pentru prima oară la noi în țară, un atac puternic al viermelui roșu al paiului. Din datele existente a reieșit că exceptînd anul 1968, soarele au fost cultivate numai cu grâu în ultimii nouă ani. Or, specia semnalată se înmulțește prin excelență în monocultură.

Este știut că ploșnițele cerealelor hibernează în păduri. Atunci contribuie monocultura grâului la înmulțirea acestor ploșnițe, dacă ele sînt doar „musafiri” în cultura respectivă, numai pe timpul lunilor de primăvară? Răspunsul nostru este că da, însă în mod indirect.

Lanurile de grâu nu oferă condiții favorabile înmulțirii viespiilor, care parazitează ouăle speciilor de Eurygaster. Astfel, s-a stabilit că într-un lan de grâu sînt de cinci ori mai puțini paraziți decît într-un lan de porumb. Deci, prelungirea monoculturii grâului duce la sărăcirea faunei utile, care ar limita înmulțirea ploșnițelor. Așa dar prima măsură de mare importanță în protejarea grâului, împotriva dăunătorilor este evitarea în aceste zile a amplasării culturii pe terenuri pe care s-a cultivat păioase mai mult de doi ani.

Un alt aspect de actualitate este legat de lupta împotriva larvelor gândacului ghebos, pe soarele unde grâul se seamănă tot după păioase. În producție se aplică, în prezent, trei procedee diferite; astfel în multe unități cultivatoare de grâu se practică tratamentul preventiv al solului. În ultima vreme s-a extins și tratamentul seminței cu preparatul FB7 care protejează cultura atît împotriva infecțiilor de mărură cît și împotriva atacului larvelor gândacului ghebos. În sfîrșit, există practica tratamentului seminței cu diferite preparate, ca: Aldrin 20, Duplitolox 3—5 sau chiar Heclotox 3.

Din cele trei procedee, cel care trebuie să facă parte integrantă din tehnologia culturii grâului este tratamentul seminței cu preparatul

FB7. Acesta asigură cel mai înalt grad de eficacitate, cere un efort redus pentru executare și nu încarcă prețul de cost al grâului.

Tratamentul generalizat al solului este eficace. Dar, pe lîngă faptul că duce la o cheltuială în plus prezintă și alte inconveniente, ca irosirea nejustificată de insecticide, distrugerea faunei utile și acumularea de mari cantități de reziduuri nocive în sol.

În această privință, trebuie știut că plantele de grâu translocă din sol, cu destul ușurință, insecticidele clorurate, care se concentrează, în final, în boabe.

Tratamentul seminței cu Aldrin 20 și, în special, cu Duplitolox 3—5 sau Heclotox 3 este, după părerea noastră, incompatibil cu o tehnologie corectă a culturii grâului. Cantitatea mare de insecticide folosită (500—1000 g la 100 kg de semințe) în care se amestecă cele 100 g de Criptodin, depășește cu mult puterea de încărcare a bobului; ca rezultat, o parte din preparat rămîne pe fundul bunkărului mașinii de tratare, conținînd evident și o parte din Criptodin. Cantitatea care se irosește crește în funcție de granulația insecticidului. Această pierdere poate ajunge pînă la 2/3 din totalul preparatului folosit. Nefiind fabricate pentru acest scop insecticidele utilizate au o concentrație slabă de principiu activ, ceea ce înseamnă că pe boabe rămîne o cantitate cu totul insuficientă pentru protecția viitoarelor plante de grâu. De asemenea, cantitatea de Criptodin rămasă pe boabe este foarte redusă. Așa se explică că în unele unități agricole deși sîmînța a fost „tratată” atacul larvelor gândacului ghebos a fost destul de puțin diminuat iar infecțiile de mărură au depășit cu mult limitele admise.

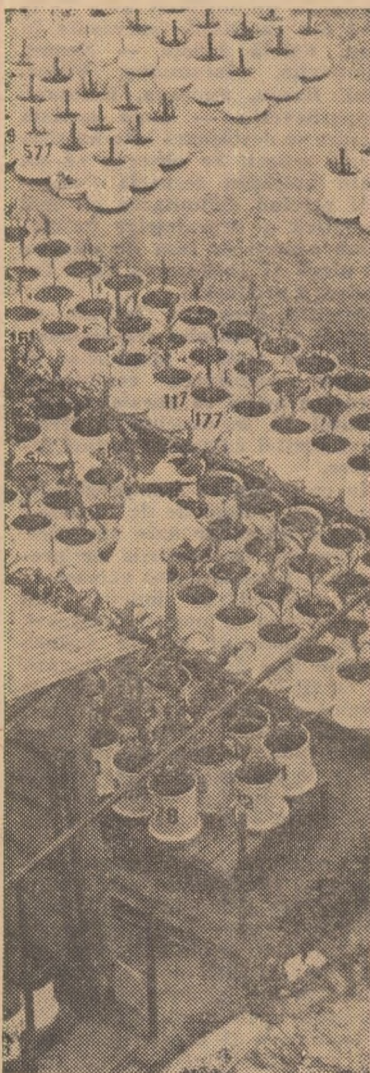
În utilizarea preparatului FB7 trebuie făcute unele precizări destul de importante. Astfel, depășirea dozei de 250 g la 100 kg de sîmînță duce la fenomene de fitotoxicitate, care se concretizează fie prin nerăsărire, ca urmare a incapacității germinului de a se mai dezvolta, fie prin împiedicarea creșterii normale a plantelor.

În cazul fenomenelor de fitotoxicitate este caracteristică îngroșarea excesivă a rădăcinilor, fără însă ca ele să crească și în lungime; frunzele, chiar dacă încep să se formeze, nu pot străbate solul pentru a ieși la suprafață.

Preparatul FB7 acționează în mai multe feluri: direct prin contact (larvele care se apropie de boabele tratate sînt paralizate); toxic prin vaporii degajați de insecticidul de pe boabe și sistemic. Efectul acestei din urmă acțiuni apare numai după ce plantele au răsărit și larvele dăunătorului au ingerat seva frunzelor. Sucul celular al frunzei conține substanța insecticidă iar larvele fiind foarte sensibile, după ecloziune, se intoxică de la primele ingerări de suc celular.

Plantele vătămate se refac foarte ușor și se recunosc prin aceea că au vîrfurile frunzei vestejite. Dacă, totuși, în 3—4 zile de la efectuarea tratamentului atacul nu sistează, urmează să se recurgă la prăfuiri curative; înseamnă în acest caz că s-a produs o defecțiune fie de fabricație, fie de tratare.

Florea PAULIAN
director adjunct științific
la I.C.P.P.

4 055 KG DE GRÂU LA HECTAR

Cînd în 1960, în cooperativa noastră, s-a obținut o producție de 1750 kg de grâu la hectar, am spus cu toții că e o producție bună, deoarece le depășea pe cele din anii precedenți. Cunoșcînd însă că dărnicia pămîntului depinde, în primul rînd, de hărnicia și priceperea omului, nu ne-am oprit aici. Membrii cooperativei noastre au început cu ambiție să-și îmbogățească temeinic cunoștințele agricole și să aplice în practică cele mai avansate metode agrotehnice. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. În 1963, producția medie de grâu la hectar s-a ridicat la 2810 kg, în 1966 — la 3108 kg, iar în acest an, la 4055 kg.

Deși se află situată în rodnică Țară a Birsei, cooperativa noastră are și multe suprafețe de teren cu soluri pietroase, sărace, care dacă nu sînt fertilizate din abundență nu produc mai nimic. Am obținut și obținem pe astfel de terenuri producții mari, atît la grâu cît și la cartof, sfeclă de zahăr, cicoare și alte culturi agricole. „Secretul” nu este altul decît aplicarea unei tehnologii superioare la fiecare cultură în parte.

În anul agricol 1968—1969 am cultivat grâu pe 220 hectare, ceea ce reprezintă 20 la sută din suprafața arabilă a cooperativei, utilizînd numai soiul Bezostaia.

Deoarece sîmînța constituie unul din factorii principali care concură la obținerea unor producții mari, am acordat și acordăm atenție deosebită lotului semincier. În acest an, de exemplu, am avut un lot semincier, înmulțirea a II-a pe 15 hectare, de pe care am obținut

cîte 4500 kg de grâu la hectar. Printr-o selecție riguroasă am asigurat o cantitate de 45 tone de semințe curate, sănătoase, care pot să asigure o recoltă bogată și în 1970.

Plantele premergătoare au, bineînțeles, o influență mare asupra producției de grâu. Nu am avut însă pe toată suprafața de grâu cele mai bune premergătoare, datorită faptului că în unitatea noastră se cultivă o gamă bogată de plante, fiecare din ele pretențioase în ceea ce

LA C.A.P. CRISTIAN—BRAȘOV

privește rotația. Ne-am străduit însă să aplicăm, la grâu o agrotehnică avansată, diferențiată de la tarla la tarla.

Situația premergătoarelor și a producțiilor medii la hectar obținute după fiecare plantă în parte, se poate vedea în tabelul alăturat.

Rezultă din tabel că, în condițiile noastre și la structura culturilor practicate în unitate, cele mai bune premergătoare ar fi semincierii de sfeclă, porumb-siloz, sfecla de zahăr și orzoaica, iar după cartof rezultatele ar fi mai slabe. De fapt, noi considerăm că înmulțirea plantei premergătoare este mai mică în raport cu cea a modului de lucrare a solului, a îngrășămintelor, a seminței, epocii de semănat, lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor etc. Așa se explică, de pildă,

faptul că anul acesta producția obținută după orzoaică a fost de 4064 kg/ha, în timp ce anul trecut după aceeași premergătoare, s-au realizat doar 3162 kg/ha. Diferența de producție corespunde diferenței de agrotehnică. Iată cum s-a procedat în anul acesta: după recoltarea orzoaicei s-a executat o arătură superficială, în jurul datei de 29 august 1968. La 15 septembrie, am executat o arătură la 22—23 cm, o dată cu care s-au încorporat cîte 300 kg de superfosfat la hectar. S-au administrat apoi cîte 200 kg azotat de amoniu, încorporat în sol printr-o lucrare cu discul. Semănatul s-a făcut în jurul datei de 5 octombrie folosind o normă corespunzătoare de semințe la hectar. Am asigurat în felul acesta, de la bun început, o densitate optimă de plante la metrul pătrat. În primăvară, mai precis în ziua de 2 februarie, am aplicat cîte 200 kg de azotat de amoniu la hectar. Nici această cantitate suplimentară de îngrășămintă, nici arătura superficială din vară nu făcuseră parte, cu un an în urmă, din complexul de lucrări executate pe tarla unde grâul avusese ca premergătoare orzoaica. Investițiile în aceste acțiuni au fost urmate de beneficii: o cheltuială în plus, la hectar, de 400 lei s-a concretizat, în comparație cu producția realizată cu un an în urmă, într-un venit net de 950 lei/ha.

După fiecare premergătoare și pe fiecare solă în parte s-a aplicat o agrotehnică diferențiată, ținînd seama de o serie de factori specifici. Am dori să evidențiem și faptul că, la obținerea unor producții agricole

ridice o contribuție din ce în ce mai mare o aduc secțiile I.M.A., care sînt înzestrate cu mașini și utilaje tot mai moderne.

Ne pregătim, în prezent, pentru a pune bazele recoltei de grâu a anului viitor, ținînd seama tot de propria noastră experiență cît și de prețioasele concluzii ale recentei consfățuirii a grâului. Ne permitem însă să solicităm un sprijin mai substanțial din partea specialiștilor care lucrează în domeniul cercetării. Potența

Cultura premergătoare	Producția medie kg/ha
Semincieri de sfeclă	4 456
Porumb siloz	4 338
Sfeclă de zahăr	4 205
Orzoaică	4 064
Cartofi	3 553
Loturi personale	3 515
TOTAL PE C.A.P.	4 055

maximă a soiului Bezostaia în condițiile pedoclimatice de la noi este de 5000—5500 kg la hectar. În alte țări, după cum am citit în presa de specialitate, s-au creat soiuri noi de grâu, care dau producții de 7000—8000 kg la hectar. De ce să nu dispunem și noi astfel de soiuri sau chiar mai bune? Avem deplina convingere că, în curînd, și pe ogoarele noastre vom cultiva grâu cu astfel de caracteristici.

Ion CÎMPEANU
președinte
Toma CARDOS
inginer principal
C.A.P. Cristian,
județul Brașov

La I.C.C.P.T. Fundulea se studiază comparativ unele soiuri de grâu, porumb și orz în diferite condiții de viață. În fotografie: aspect al casei de vegetație

Evacuarea excesului de umiditate din sol

Condițiile noastre de climă, cu temperaturi mari sau chiar foarte ridicate încă din luna aprilie, implică administrarea unor cantități mari de apă la unitatea de suprafață, cantități care merg pînă la 8-10 litri de apă pe metrul pătrat, zilnic.

În cazul nerespectării tuturor indicațiilor agrotehnice, aceste cantități de apă duc, în ultimă instanță, la diminuarea capacității de penetrație pentru apă a solului, la înrăutățirea schimbului de săruri și, ca urmare, la deprecierea solului prin sărăturarea lui.

Asemenea situații, cu totul nedorite, pot fi, în primul rînd, prevenite. Nu se vor amplasa deci sere decît pe terenuri cu permeabilitatea ridicată, cu stratul de argilă plasat cît mai profund, și cu apa freatică la minimumul 1,5-2 m adîncime. Urmărindu-se realizarea acestor condiții, nu se vor alege, însă, nicidecum, solurile nisipoase, nefertile.

O a doua cale de prevenire a apariției excesului de umiditate este administrarea îngrășămintelor chimice și organice numai pe baza unor riguroase analize de sol. Orice administrare de îngrășămintă după rețete șablon duce la compactizarea solului (ca atunci, de pildă, cînd se depășesc cantitățile necesare de îngrășămintă organice) sau la mărirea concentrației de săruri peste limitele admisibile, ceea ce face imposibilă hrănirea plantelor. Și tot o măsură de prevenire este și administrarea apei pe bază de determinări precise — în funcție de capacitatea de cîmp pentru apă sau, și mai bine, pe baza coeficientului de ofilire specific fiecărei plante, în funcție de tipul de sol.

Presupunînd însă că asemenea precauții au fost luate dar în sere a apărut exces de umiditate, devin absolut obligatorii și o serie de măsuri de înlăturare a acestui surplus de apă (măsuri care pot fi utilizate și în scop preventiv). Enumerăm, în cele ce urmează, cîteva asemenea acțiuni, pe care le considerăm mai importante.

Realizarea unei rețele de drenuri (se recomandă odată cu realizarea investiției). Adîncimea acestei rețele, diametrul și desimea tuburilor se determină pe bază de analize și pe cunoașterea diverselor constante hidrofizice ale solului respectiv. Tuburile de dren nu trebuie însă să evacueze apa în canalele pluviale, de unde ar putea fi folosite la irigare, deoarece în felul acesta nu se realizează nici o îmbunătățire. Apa ce rezultă din drenaje se va dirija, deci, în afara teritoriului unității de sere. Rețeaua de drenaj permite, totodată și executarea operației de spălarea a solului, obligatorie odată la 2-3 ani, pentru evacuarea sărurilor ce se acumulează din administrarea de îngrășămintă chimice. Cantitatea de apă ce se folosește la spălarea solului este determinată de formula:

$$Y = K \cdot x + B$$

în care: Y = %, de salinitate totală pe care o dorim să rămînă în sol.

x = cantitatea de apă necesară spălării solului

B = % de salinitate totală

K = factor ce depinde de tipul de

În ultimii ani, producerea de legume în condițiile serelor de tip industrial a luat, în țara noastră, o amploare din ce în ce mai mare, atît în unitățile agricole de stat, primele care au adoptat acest sistem, cît și în cooperativele agricole de producție. Promotoare a tot ceea ce este nou și eficient, întreprinderile agricole de stat, profilate în această direcție, au acumulat o bogată experiență. Pe baza ei, o amplă analiză a rezultatelor obținute a scos în evidență necesitatea introducerii unor tehnologii noi, menite să asigure atît o substanțială creștere a recoltelor, cît și sporirea eficienței economice. În cele ce urmează, tovarășul ing. Dan BĂLAN, director în Departamentul I.A.S., prezintă cititorilor interesați o serie de acțiuni și procedee tehnice, pe cale de a fi generalizate în serele industriale ale întreprinderilor agricole de stat, parte din ele experimentate în unele unități cu foarte bune rezultate

EXPERIENȚA ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT INDICĂ:

TEHNOLOGII NOI ÎN SERELE INDUSTRIALE

sol (pentru soluri ușoare = $35 \cdot 10^{-4}$ iar pentru soluri argiloase $15 \cdot 10^{-4}$).

Îmbunătățirea permeabilității solului se realizează și prin folosirea de paie griu sau de orz, așezate pe intervalele dintre plante, după cea de a doua prășilă. Se evită, astfel, tasarea solului de către apa de irigare sau prin trecerile repetate cu ocazia diverselor lucrări. Tot în același scop, odată la 2-3 ani, se încorporează cantități mari de turbă (100-200 tone la hectar).

Răsadurile se produc în ghivece

Sistemul obișnuit de producere a răsadurilor va trebui înlocuit prin obținerea lor, în totalitate, în ghivece nutritive sau de material plastic. Dintre amestecurile care pot fi folosite redăm două, pe care le considerăm cele mai bune. Primul conține 70 la sută turbă neagră și 30 la sută turbă brună; la fiecare metru cub de amestec se adaugă 80 kg de nisip calcaros, 1,5 kg de îngrășămintă complex (N 14 K 14 P 14) și 0,5 kg dublu superfostat. Se mai poate utiliza un amestec de 85 la sută turbă, 10 la sută nisip calcaros și 5 la sută mranită.

Amestecurile se fac cu 6-12 luni înainte de folosire, timp în care se realizează o omogenizare completă. La pregătirea ghivecelor este necesară o umectare foarte abundentă pentru ca cubul să se autotaseze prin scurgerea apei.

Repicatul în astfel de ghivece se face la maximum 48 ore după confecționarea lor. Ghivecele de material plastic se umplu cu aceleași amestecuri. După repicat se face o udare abundentă, răsadul nemaivînd nevoie de apă pînă la plantare decît în cazuri excepționale.

După repicare se menține o temperatură de 17-18° noaptea și 22-23° C

ziua, timp de o săptămînă. În continuare, pînă la plantare, temperatura de zi va fi de circa 20° C, iar noaptea de 15-16° C.

O necesitate: schimbarea epocii de plantare

Obiectivul principal care trebuie urmărit în producția de legume în sere este realizarea unor recolte cît mai timpurii, astfel încît să devină posibil exportul în cantități mari încă din lunile ianuarie-februarie.

Experiența țărilor cu legumicultură avansată precum și o serie de rezultate obținute prin adaptarea acestei experiențe la condițiile țării noastre au demonstrat că este posibilă și necesară schimbarea epocii de plantare în sere. Astfel, castraveții se pot planta încă din luna noiembrie, producția realizîndu-se astfel în primele zile ale lunii ianuarie. Bineînțeles, trecerea la acest sistem de plantare impune ca, pe o parte din suprafața ocupată cu tomate în ciclul al II-lea, cultura să fie lichidată în primele zile ale lunii noiembrie.

Trecerea la o epocă mai timpurie de plantare se poate aplica și în cultura tomatelor, în vederea obținerii primei recolte în luna martie. Se recomandă, însă, în acest caz, ca suprafața pe care se aplică metoda să nu depășească circa 20-25 la sută din totalul suprafeței cu tomate. Adoptarea acestui sistem de cultură se va putea face numai după o prealabilă experimentare în cadrul fiecărei unități în vederea stabilirii momentelor specifice fiecărui amplasament.

Menționăm că, în cazul castraveților și, mai ales, al tomatelor, acest sistem de cultură nu va putea fi aplicat decît

cu condiția ca în lunile decembrie-ianuarie să se realizeze anumite intensități de lumină care să permită fructificarea.

Stimulenții dau rezultate bune

Efectul stimulenților în obținerea fructificării la tomate chiar în condițiile lipsei de lumină, este binecunoscut, iar sistemul este aplicat pe scară largă. La un moment dat însă, practicarea metodei a fost combătută de către unii specialiști pe considerentul că, pe această cale, se realizează fructe deformate, goale în interior, ceea ce face imposibilă comercializarea lor.

Cu toate aceste rețineri, considerăm că folosirea stimulenților, în mod corespunzător, cu concentrații riguros controlate, a dat rezultate mulțumitoare. Ele s-au reflectat în obținerea de producții chiar în perioade cînd, în condiții normale de cultură, acest lucru nu era posibil.

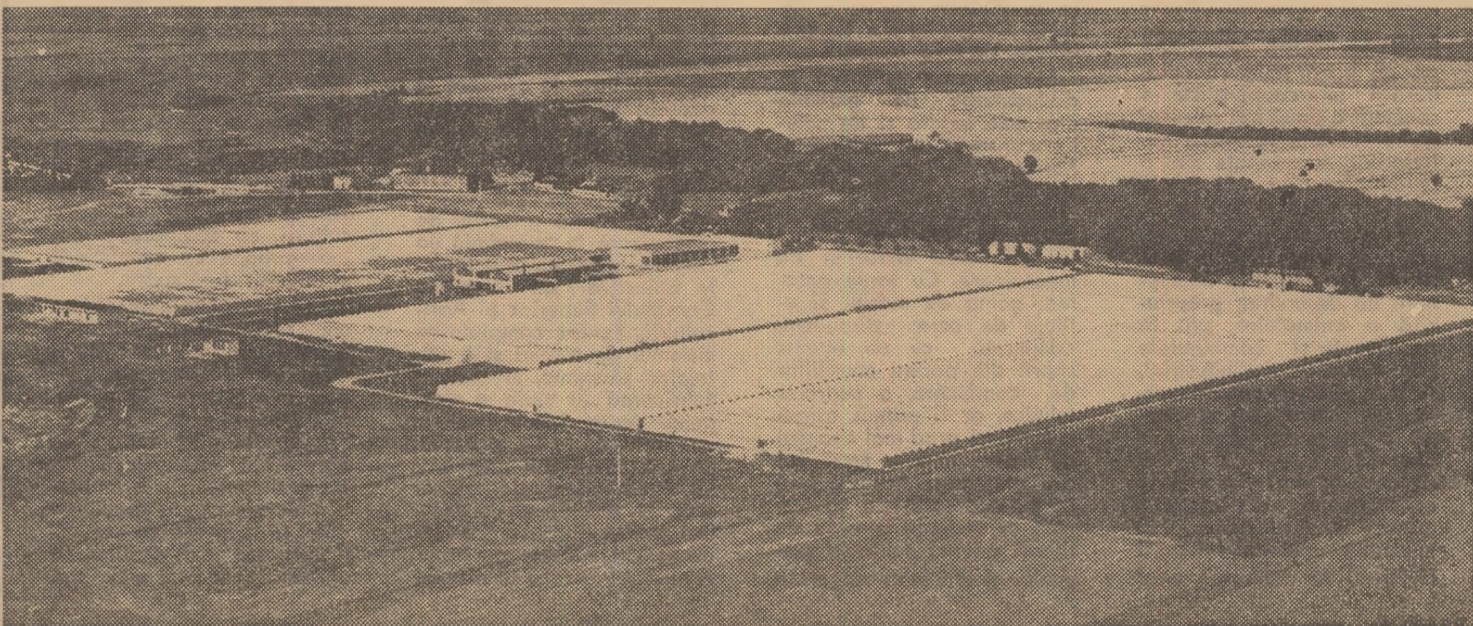
Cultura castraveților pe baloți de paie

Este o metodă practică mult de cultivatorii din Olanda, care a început să fie introdusă și în țara noastră. Extinderea ei este determinată de faptul că prezintă numeroase avantaje: dă posibilitatea cultivării de castraveți în serele care nu dispun de instalații de încălzire a solului; se asigură o drenare perfectă a excesului de umiditate; se realizează un mediu optim pentru dezvoltarea rădăcinilor de castraveți care reclamă o aerare perfectă; previne apariția unor boli, printre care se numără și cea produsă de Heterodera.

Pentru acest sistem de cultură se folosesc baloți de paie (legați cu sfoară), care se îngroapă cap la cap pe circa 75 la sută din înălțimea lor, exact pe linia rîndului de castraveți. Înainte de îngropare se dă o deosebită atenție încălzirii baloților pentru a atinge o temperatură în interior de circa 25-28° C. Odată baloții introduși în sol, se aplică o irigare timp de 2-3 ore pentru îmbibare cu apă (bineînțeles după ce în prealabil s-au încorporat îngrășămintele chimice necesare pentru fertilizarea de bază).

A doua zi după această apariție se face acoperirea baloților cu pămînt, astfel ca pe mijlocul șirului de baloți să se formeze un bilon de circa 15-20 cm înălțime, în care se face plantarea.

De bună seamă, procedeele moderne aplicate pe plan mondial sînt mult mai numeroase, ele făcîndu-și loc tot mai mult și în practica agricolă din țara noastră. Mi se pare util, de aceea, ca specialiștii să fie informați, în mod operativ, prin presă cu aceste tehnologii.

Tehnica și tehnologiile noi și-au făcut loc și în modernele sere ridicate de țărani cooperatori din Scornicești, județul Olt.

PĂȘUNEA MODEL DE PE MUNTELE PRISLOP

Recent, în județul Muramureș, renumit printre altele și pentru suprafețele întinse de pășiști, secția de botanică din cadrul Societății de biologie din România a organizat cea de a 7-a Consfătuire republicană de geobotanică la care au luat parte specialiști din întreaga țară.

Printre obiectivele vizitate, unde s-au purtat discuții fructuoase privind valorificarea rațională a pășiștilor naturale și artificiale, a fost și pășunea model de pe muntele Prislop. Aci, lucrările de readucere în circuitul pastoral a suprafețelor de pășiști invadate de tufișuri din esențe lemnoase nevaloroase au început încă din anul 1949. An de an, lucrărilor de defrișări și curățiri de arborete li s-au adăugat o serie de operațiuni complementare, cum sunt fertilizarea, construirea de tabere de vară și adăpători, tarlalizarea, pășunatul sistematic, tîrlirea rațională etc.

Una din inițiativele cele mai lăudabile în raza de activitate a cantonului pastoral a fost construirea a 27 tabere de vară din care 18 numai pe muntele Prislop. Aceste tabere de vară deservesc sectoarele zootehnice ale cooperativei agricole Vișeu de Jos, Vișeu de Mijloc, Leordina, Petrova, Săliște, Dragomirești, Bogdan Vodă, Șieu, Rozalva etc.

Pentru valorificarea laptelui în condiții cât mai bune, o parte din el este transportat sub formă proaspătă, prin I.C.I.L. iar altă parte, după prelucrare, sub formă de smîntînă. Laptele smîntînit se folosește, pe loc, în hrana vițelor.

Pe întreaga suprafață pășunatul se face dirijat, iar 650 ha sînt tarlalizate prin împrejmuiri cu gard. Această măsură a permis încărcarea pășunilor cu 1,5 unități vită mare, în medie, pe hectar, contribuind la creșterea productivității lor cu circa 25—30 la sută.

De o importanță zooeconomică deosebită sînt și lucrările cu caracter agrotehnic aplicate aici cu multă grijă, sub îndrumarea organelor agricole, de către cooperativele agricole care folosesc aceste pășiști. Ca urmare, pe numeroase parcele producția de iarbă a crescut de 3—5 ori, atîngînd 23 000 kg de iarbă la hectar.

În urma discuțiilor purtate la fața locului de participanții la consfătuire împreună cu organele agricole locale, s-a ajuns la concluzii deosebit de importante și utile. De pildă, s-a stabilit că în acțiunea de fertilizare azot trebuie asociat cu fosforul (80—100 N + 30—40 P kg/ha substanță activă). S-a recomandat, de asemenea, asocierea îngrășămintelor minerale cu cele organice (8—10 t/ha) asigurîndu-se astfel o productivitate ridicată pe o perioadă lungă de timp. Ingrășămintele se pot aplica atît toamna cît și primăvara; în primul caz deși producția este ceva mai scăzută, totuși pășunatul poate începe cu 10—15 zile mai devreme primăvara.

Pentru folosirea cît mai eficientă a întregii suprafețe se recomandă ca din fiecare trup de pășune o parte să fie fertilizat din toamnă iar o altă parte primăvara. În vederea creșterii randamentului îngrășămintelor chimice s-a ajuns la concluzia că este bine ca administrarea acestora să nu se facă în perioade cu precipitații prea abundente sau prea secetoase. S-a mai desprins concluzia că suprafețele curățate este bine să fie însămînțate în al doilea an după defrișare cu păiuș roșu, iarbă cîmpului, trifoi alb, ghizdei etc. Odată cu lucrările de supraînsămînțare, se aplică și fertilizarea, care duce la dispariția mușchilor.

Curățirea de ienupăr este bine să se facă în anii cu o slabă fructificare, evitîndu-se astfel reinstalarea plantelor respective. S-a mai ajuns la concluzia

Pășunea cooperativei agricole din Joseni, județul Harghita, bine întreținută, asigură importante cantități de masă verde.

că, după înlăturarea tufelor de ienupăr, afinișurile regresează pînă la dispariție. Locul unde se ard martoanele de ienupăr sau jneapăn trebuie să fie însămînțate, pentru a se evita eroziunea solului. Pe aceste locuri nu este necesară fertilizarea.

S-a remarcat, de asemenea faptul că tîrlirea, aplicată pe suprafețe cît mai mari, dă rezultate și mai bune atunci cînd, la 4—5 ani, este urmată și de o fertilizare cu îngrășămintele chimice. Totodată, s-a constatat că valorificarea superioară a suprafețelor fertilizate

este strîns legată de raționalizarea pășunatului, de parcelare.

Vizita pe pășunea model Prislop a participanților la cea de a 7-a consfătuire pe țară a geobotaniștilor, a prilejuit un veritabil schimb de experiență din care au avut de cîștigat, în egală măsură, atît practicienii cît și cercetătorii care activează în acest domeniu

Dr. I. RESMERIȚĂ

Centrul de cercetări biologice — Filiala Cluj a Academiei.

MECANIZAREA

(Urmare din pag. 1)

țelor prin uscare artificială sau ventilare, în deosebi la lucernă și trifoi, pierderile ocazionale de această operațiune s-au redus de la 20—30 la sută la 3—5 la sută. Disponem, de asemenea, de un mare număr de prese pentru balotat paielor și finului cu ajutorul cărora volumul lucrărilor de transport, operațiunile de manipulare, spațiile de uscare și conservare se reduc considerabil. În măsură tot mai mare, în întreprinderile agricole de stat se introduce sistemul de uscare și granulare a lucernei, proces în urma căruia, pe lîngă alte avantaje, greutatea volumetrică a lucernei crește de la 50 kg/m.c. la fin și 160 kg/m.c. la finul balotat la 600 kg/m.c. sub formă de granule. Tot pentru pregătirea furajelor, sînt în fabricație curentă noi tipuri, îmbunătățite, de tocători pentru fibroase și rădăcinoase, mori cu ciocănele de 5 tone, zdrobitorul de ciocălai.

În privința mecanizării lucrărilor pe pășiști, trebuie să recunoaștem că acestea nu se desfășoară la un nivel corespunzător. Odată cu introducerea în producție, din acest an, a tractoarelor de 40 C.P. pe șenile pentru terenuri respectiv de mașini, această problemă își va găsi rezolvarea corespunzătoare.

Importante fonduri de investiții sînt alocate în vederea dezvoltării industriei de furaje combinate. Dacă în cadrul întreprinderilor agricole de stat folosirea nutrețurilor sub această formă a căpătât extindere, în fermele zootehnice ale coope-

rativelor agricole acțiunea se desfășoară încă într-un ritm destul de lent. Or, în condițiile în care concentrarea și specializarea producției zootehnice din fermele cooperativei agricole, dezvoltarea lor pe baze industriale prin extinderea formelor intercooperatiste, vor constitui — așa cum au remarcat lucrările celui de al X-lea Congres al P.C.R. — o preocupare de bază a activității de viitor, volumul producției de nutrețuri combinate va trebui să sporească în mod considerabil. Potrivit prevederilor actualului cincinal, pînă la sfîrșitul anului 1970, întreprinderile agricole de stat vor dispune de 23 fabrici de nutrețuri combinate cu o capacitate totală de 1,15 milioane de tone, iar cooperativele agricole vor construi cinci fabrici de nutrețuri combinate cu o capacitate totală de peste 500 mii de tone. Apreciem că, pe lîngă aceste obiective, există posibilități ca, pe baza adîncirii colaborării intercooperatiste, a asocierii a două-trei sau mai multor unități, folosirea nutrețurilor combinate sau a preamestecurilor de furaje să fie extinsă și mai mult.

O latură principală a mecanizării zootehniei o constituie operațiunile ocazionale de deservire propriuzisă a animalelor, atît în complexe și combinatele zootehnice de tip industrial, cît și în adăposturile de creștere în sistem gospodăresc. De la bun început trebuie să remarcăm faptul că, gradul avansat de mecanizare și de automatizare din unitățile de stat de tip industrial a constituit unul din factorii de bază în obținerea unor

rezultate economice remarcabile. Cît privește mecanizarea lucrărilor în adăposturile de animale și, în general, în interiorul fermelor zootehnice cu caracter gospodăresc, nivelul la care ne aflăm — mă refer îndeosebi la sectorul cooperatist — este foarte diferit. În mare parte acest nivel este determinat de asigurarea energiei electrice necesare, întrucît cea mai mare parte a mașinilor sînt acționate de motoare electrice sau folosesc direct curentul de la rețea. Dar, nu în puține cazuri, deși comunele și satele sînt electrificate, prelungirea rețelei pînă în termele zootehnice nu intră în preocupările consiliilor de conducere, a cadrelor tehnice. Din aceste motive, în loc să contribuie la creșterea productivității muncii, la folosirea mai rațională a forței de muncă, în multe cooperative agricole agregatele de muls, de tuns, separatoarele și alte utilaje stau în magazii.

Mecanizarea lucrărilor în adăposturile de animale mai este legată și de soluția constructivă adoptată. Marea diversitate a tipurilor de adăposturi, pentru diferite specii de animale, a constituit, de asemenea, o frînă în extinderea lucrărilor de mecanizare. Cu toate acestea, gama de mașini și utilaje de care dispunem, conjugată cu un interes sporit din partea consiliilor de conducere, a cadrelor tehnice, ar fi permis asigurarea unui grad mai avansat de mecanizare a lucrărilor din zootehnie. Aceasta însă nu ne îndreptățește să trecem cu vederea o serie de lipsuri privind calitatea mașinilor și utilajelor asigurate

de diferiți furnizori, insuficiența, încă destul de acută, a pieselor de schimb, lipsa de receptivitate la solicitările beneficiarilor. Considerăm, de asemenea, că întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii nu au manifestat o preocupare suficientă pentru sprijinirea unităților cooperatiste în privința instalării și întreținerii diferitelor mașini și utilaje, nu au acordat, în toate cazurile, asistența tehnică necesară.

În context, în raportul prezentat la cel de al X-lea Congres al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia pe drept cuvînt: „Ținînd seama de rolul important ce revine întreprinderilor de mecanizare a agriculturii este necesar să crească mai mult răspunderea acestora față de întreaga activitate a unităților pe care le deservesc, participarea lor la realizarea tuturor lucrărilor agricole; însăși veniturile mecanizatorilor și ale conducerii întreprinderilor de mecanizare trebuie să depindă de rezultatele obținute în producție”. Această prețioasă indicație își are un cîmp larg de aplicare în deosebi în sectorul zootehnic, unde rezervele uriașe de creștere a eficienței economice sînt departe de a fi epuizate.

Intensificarea gradului de mecanizare în zootehnie va constitui unul din principalele obiective de viitor ale Consiliului Superior al Agriculturii. Pentru completarea sistemului de mașini și utilajelor existente, a început fabricarea în serie a unei game de mori cu ciocănele cu debite de la 1,2 la 3 tone pe oră. Inventarul zootehnic va fi completat, de asemenea, cu noi tipuri de tocători pentru fibroase și rădăcinoase. La Uzina de reparații Arad se fabrică o nouă

instalație completă pentru nutrețuri combinate, cu o capacitate de 2,5 tone pe oră. O gamă variată de hrănitoare și adăpători automate vor contribui cu mai multă eficiență la rezolvarea problemei micii mecanizări. Uzinele „Semănătoarea” au pus în fabricație un tip de motocositoare pentru deal.

Aș vrea să mă opresc pe scurt și la cîteva din reperele viitorului cincinal. Este vorba de fabricarea în serie a noi instalații pentru granularea lucernei, fabrici complexe pentru nutrețuri combinate, instalații pentru distribuția furajelor sub formă uscată, baterii pentru creșterea gradului în condițiile unui dar avansat de mecanizare și automatizare, instalații pentru dezinsecția și dezinsecția adăposturilor etc. Ne preocupăm, de asemenea, diversificarea utilajelor pentru deservirea sectorului gospodăresc și chiar a gospodăriilor personale ale membrilor cooperatori.

În rezolvarea cu succes a sarcinilor pe care le avem de îndeplinit pe linia intensificării procesului de mecanizare a zootehniei, un rol de seamă revine Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, care va trebui să afecteze un volum mai mare al activității sale acestui domeniu al agriculturii, să colaboreze mai îndeaproape cu beneficiarii și unitățile furnizoare.

Avem deplina încredere că, mobilizați de sarcinile mărețe cuprinse în Directivele celui de al X-lea Congres al P.C.R., lucrătorii din întreprinderile de mecanizarea agriculturii, alături de colectivele de muncă din sectorul construcțiilor de mașini, nu vor precupeți nici un efort în acțiunea de modernizare, pe mai departe, a agriculturii noastre socialiste.

Folosirea azotului neproteic în furajarea vacilor

Pe plan mondial, lipsa de proteină se face mult simțită nu numai în hrana oamenilor, dar și în rațiile animalelor. Proteinele constituie elementul esențial din țesuturi alcătuind 50-70 la sută din substanța organică a corpului. În același timp, ele formează componentul principal al produselor animale — lapte, carne, lină, ouă.

În cadrul preocupărilor privind soluționarea deficitului de proteină, substanțele azotate neproteice au devenit o noțiune pe cât de nouă pe atât de studiată în alimentația animalelor. Dintre aceste substanțe ureea și apele amoniacale au atras atenția în mod deosebit.

Rezultatele obținute pînă în prezent de mulți specialiști și crescătorii din țară și de peste hotare sînt edificatoare și explicabile deoarece, la rumegătoare, bacteriile au posibilitatea să sintetizeze toți aminoacizii necesari, inclusiv pe cei esențiali. În rumen, ureea este dezaminată sub acțiunea enzimei urează, în amoniac (NH₃) și bioxid de carbon (CO₂). Din acești produși, bacteriile folosesc amoniacul la sinteza proteinei proprii.

Dacă în domeniul alimentației taurinelor puse la îngrășat folosirea sub diferite forme a ureei cunoaște o largă răspîndire, în furajarea vacilor, reținerile specialiștilor și practicienilor sînt destul de frecvent întîlnite. Datele furnizate de literatura de specialitate sînt însă edificatoare. La animalele hrănite cu uree, comparativ cu loturile martor, nu s-a constatat vreă influență negativă asupra sănătății, capacității de reproducție și viabilității produșilor. Nu s-au constatat diferențe nici în privința începerii perioadei de călduri, montă și fătări, iar la analiza sîngelui și urinei nu s-au observat deosebiri esențiale.

La administrare este însă necesar ca pentru fiecare 100 g. de uree să se asigure cîte un kilogram de hidrocarnate, ușor digestibile. Reducerea acestei proporții duce la scăderea producției de lapte. În scopul măririi calităților gustative ale hranei se recomandă să se adauge sare în proporție de 3,5 la sută din cantitatea de uree.

În cazul hrănirii taurinelor cu rații în care conținutul de uree depășește 150 g. pe zi și pe animal, capacitatea de transformare a carotenului în vitamina A scade de 10 ori; pentru acoperirea necesarului se recomandă administrarea de vitamină A sintetică, în doză de 20 000 — 100 000 UI/zi, timp de 10-14 zile. Atunci cînd se folosește acest sistem de hrănire, organismul vacilor trebuie obișnuit pentru a preîntîmpina eventualele intoxicații. Perioada de acomodare este de 10 zile, timp în care administrarea ureei se face în doze crescînde începînd cu 1/10 parte din cantitatea cuprinsă în rație.

După cum este cunoscut, la taurinele la îngrășat ureea se dă sub formă de soluție în amestec cu concentrate uruite sau cu nutrețuri fibroase sau grosiere bine tocate. Practica, bazată pe o serie de studii, a dovedit că recurgin-

du-se la diferite metode, eficiența economică a utilizării ureei poate crește considerabil.

Administrarea de rații complexe în care silozul de porumb a fost conservat cu uree. Folosirea acestei metode permite substituția, cu uree, a circa 20 la sută din proteina necesară în rația vacilor de lapte. Silozul de porumb preparat în acest scop cu 0,6 la sută uree nu influențează nefavorabil producția, compoziția laptelui și starea fiziologică a animalelor. Se remarcă faptul că silozul de porumb, recoltat și conservat în faza lapte-țeară, cu adaos de 0,5-0,6 la sută uree, se deosebește de cel fără uree, printr-o aciditate ceva mai scăzută.

Experiențele efectuate au demonstrat că vacile cu lapte care au primit în rație siloz de porumb cu 32 la sută substanță uscată, la care au fost adăugați fosfați și 4,5 kg de uree la tonă și-au menținut producția medie zilnică de 24 litri de lapte cu 3,5 la sută grăsime, timp de 3-6 luni de lactație, fără să se înregistreze efecte fiziologice negative. Coeficientul de digestibilitate a substanței uscate a fost de 68,3 la sută. În silozarea nutrețurilor cu adaos de uree prelungeste fermentația și reduce punctul de îngheț al furajului ușurînd în acest fel folosirea lui în timpul iernii.

Administrarea ureei în amestecul de nutrețuri concentrate. Folosirea în rație a unui amestec de concentrate (în medie 2 kg pe zi) care a conținut uree în proporție de 8 la sută iarnă și 3 la sută vară, a dat rezultate deosebit de bune. În urma unei astfel de hrăniri, fecunditatea s-a menținut la 90 la sută, iar sporul în greutate a fost normal. Un consum normal de hrană și o producție ridicată de lapte au fost asigurate și în cazul folosirii unui ames-

tec de concentrate în care ureea a intrat în proporție de 1,5-2 la sută din cantitate, adică 18-24 la sută din azotul total al rației.

Ideea substituirii parțiale a furajelor industriale i-a determinat pe unii specialiști să mărească procentul de participare a ureei. Însă, la nici una din cele două metode prezentate mai sus — în siloz și în concentrate — adaosul unei cantități mai mari de uree nu a reușit, animalele pierzîndu-și, în această situație, apetitul și capacitatea de ingerare a furajelor.

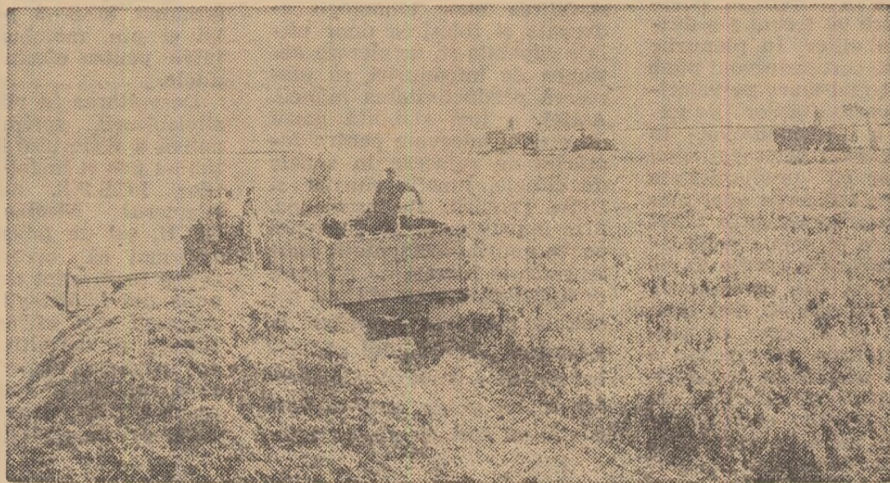
Administrarea ureei în făină de lucernă. Această nouă metodă de administrare a ureei, în amestec cu lucernă deshidratată și granulată, a permis consumul unei rații cu un conținut mai ridicat de uree. A fost posibil ca azotul neproteic din rație să crească de la 20 la sută la aproape 40 la sută. Explicația constă în faptul că, în furajul prezentat sub formă de granule, ureea este mai bine descompusă, datorită timpului mai îndelungat de staționare în rumen.

Experiențele efectuate au demonstrat că vacile hrănite cu granule de lucernă care conțin uree pot da în medie 30 litri de lapte cu 4 la sută grăsime. Vacile pot astfel consuma zilnic 450 g. de uree și 900 g. de lucernă deshidratată.

Ideea folosirii ureei în furajarea vacilor de lapte a constituit pentru Direcția tehnică din Departamentul I.A.S. obiectul unei verificări în condiții de producție. Tema propusă a fost substituția parțială a nutrețurilor concentrate industriale cu un procent ridicat de proteină, înlocuindu-se 1 kg țărițe de grâu cu 100 g. de uree. Datele obținute au fost încurajatoare sub aspect economic și productiv. Producția medie zilnică de lapte a crescut cu 1,6 litri, realizîndu-se și o economie de 1 kg țărițe de grâu pe zi la fiecare vacă.

Datele prezentate de literatura de specialitate, conjugate cu cele obținute, în condiții de producție, de Direcția tehnică din Departamentul I.A.S., ne îndreptătesc să recomandăm folosirea și extinderea acestei metode.

Ing. Mihai MACRI
din Departamentul I.A.S.

La I.A.S. 30 Decembrie din preajma Capitalei, lucerna irigată și fertilizată în condiții optime asigură, pe unele parcele, producții de peste 100 000 kg masă verde la hectar

INOVAȚII

În vederea aplicării unei game variate de medicamente preparate sub diferite forme (unguente mai consistente sau mai fluide, suspensii de antibiotice greu solubile, soluții etc), toate administrate intrauterin, intravaginal, intrauretral sau vezical — în condițiile în care din arsenalul instru-

SERINGA-SONDĂ

mentarului medical veterinar, un aparat propice și adecvat lipsește — colectivul dr. Ioan Negrea și dr. Emil Silvas, de la Stațiunea agricolă experimentală Tg. Mureș a imaginat și realizat o „seringă-sondă” pe cît de simplă pe atât de corespunzătoare scopului propus. Corpul seringii-sondă este

format din două segmente demontabile, care se unesc etanș printr-o garnitură suprapusă cu ghivent. Ambele segmente au o lungime totală de 60 cm și un diametru interior de 14,1 mm. Prin interior rulează un piston obișnuit de seringă cu aceleași dimensiuni, prevăzut cu o tijă metalică de

manipulare, marcată pe una din laturi cu diviziuni pentru 0,5 cm, 1 cm, 10 cm etc. pînă la volumul total de 85 cmc. La aceeași extremitate, cilindrul seringii este prevăzut cu un capac mobil de închidere, fixat în două știfturi întocmai ca la seringile obișnuite. La extremitatea opusă, capătul cilindrilor este închis printr-o garnitură metalică cu ghivent, care, la centru, este prevăzută cu un orificiu circular de 0,4 cm. Aici, tot prin intermediul unui ghivent se angrenează canulele sau sondele distribuitoare de diferite dimensiuni.

Seringa-sondă se încarcă, prin sifonaj sau aspirare, cu unguentul, suspensia sau soluția ce urmează a fi folosită la tratament. Cînd substanța este mai consistentă, atunci umplerea seringii se face la cald.

Cu ajutorul acestei seringi-sonde, s-au obținut bune rezultate în aplicarea tratamentelor la animalele stațiunii experimentale Tg. Mureș.

Colțul apicultorului

EXTRACȚIA ȘI CONDIȚIONAREA MIERII

Alegerea fagurilor din stup pentru extracție se face de obicei atunci cînd miera a ajuns la maturare. Cea mai timpurie extracție poate avea loc cînd albinele au început căpăcirea părții superioare a fagurilor. Din acest moment, rareori conținutul în apă a mierii poate depăși limita de 18-20 la sută.

În momentul scoaterii fagurilor din stupi pentru extracția mierii, acceștia trebuie eliberați de albine, operație efectuată în stupinele mici prin simplă măturare. În stupinele mari acest procedeu nu este economic și, de aceea, se utilizează acidul fenic, în concentrație de 50-70 la sută. Cu această substanță/se îmbibă ușor podișoarele obișnuite de stup, căpășuite pe o parte cu pislă. Așezate deasupra corpului de sus, cu pislă orientată în jos, în cel mult cinci minute albinele părăsesc fagurii care pot fi astfel ridicați și transportați pentru extracție. La scoaterea fagurilor din stupi, pentru a evita aderarea diferitelor impurități, nu este bine să-i așezăm pe pămînt. În cazul stupinelor mici, fagurii se transportă în lădițe speciale sau în corpuri de stupi, iar extracția se poate face imediat. În stupinele industriale corpurile de stup sau magazinele cu faguri se transportă pînă la centrul de extracție cu autocamioanele. În timpul transportului corpurile se așează suprapuse pe țâvi speciale. La centrul de extracție fagurii se depozitează în încăperi speciale, unde sînt și preîncălziți cu ajutorul unui curent de aer cald, de 35°C.

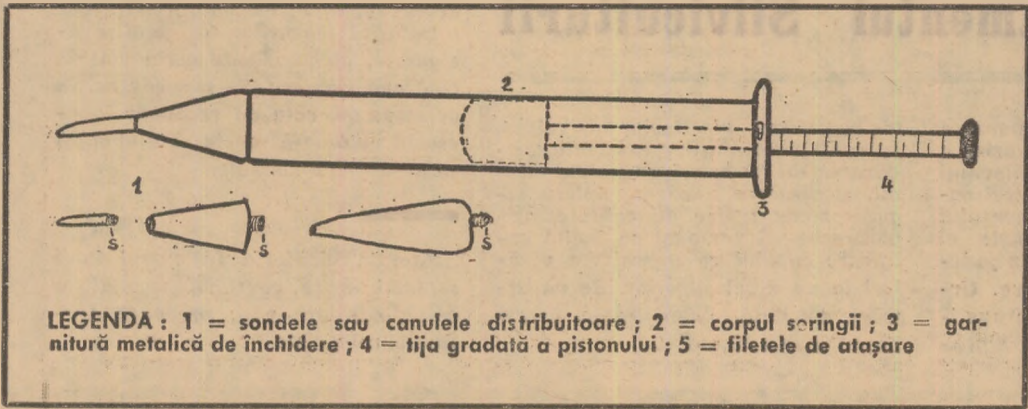
Înainte de a se trece la extracția mierii, fagurii se sortează în două categorii; faguri de culoare deschisă, în care s-a născut puiet, și faguri de culoare închisă în care au crescut generații de puiet. Această sortare, mai ales în cazul mierii de salcîm permite obținerea a două calități de produse, evitîndu-se astfel deprecierea întregii recolte de miere. Se poate renunța la sortare numai în cazul unui număr redus de faguri închiși la culoare.

Extracția mierii cuprinde două lucrări principale: descăpăcirea și extragerea propriu-zisă. Fagurii se descăpăcesc cu cuțitul bine încălzit și apoi se introduc în extractor. Este bine ca înainte de descăpăcirea fagurii să fie sortați și după greutate, pentru a evita astfel ruperea lor în extractor. Turația extractorului se mărește treptat pînă se percepe foșnetul caracteristic, rezultat din proiectarea mierii pe pereții vasului și, după ce se apreciază că s-a extras circa jumătate din miera de pe o parte, fagurii se schimbă pentru a se continua cu extracția pe cealaltă parte. Lucrarea se poate repeta încă o dată, pentru asigurarea unei extrageri totale a mierii.

După extracție miera urmează a fi condiționată. Această operațiune începe cu o prefiltrare folosind o strecurătoare cu siță fină, așezată între canava de scurgere a extractorului și vasul în care curge miera. Urmează procesul de limpezire al mierii, care se realizează în maturatoare de capacități diferite. Aici corpurile străine se separă datorită greutatea diferite. Trebuie arătat, că temperatura mediului influențează foarte mult limpezirea mierii prin reducerea viscozității ei. Temperaturile mai ridicate grăbesc acest proces.

Deoarece miera este cerută și apreciată de consumatori mai mult în stare necristalizată se va proceda la pasteurizarea ei, care constă în încălzirea mierii la temperatura de 70-78°C, menținerea ei la această temperatură timp de 5-10 minute și apoi răcirea rapidă la 25-40°C. În urma pasteurizării se asigură menținerea mierii în stare fluidă timp de 6-8 luni. În cazul cînd, totuși cristalizarea a avut loc se recomandă lichefierea. Aceasta se realizează prin introducerea vaselor cu miere, închise, într-o încăpăre care să încălzească treptat pînă la temperatura de 40°C; de aici se trec într-o altă încăpăre unde circulă curentii de aer mai cald (60-70°C). Pe măsură ce miera se lichefiază, se scurge din vasele respective în altele curate, care urmează a fi păstrate în condiții igienice.

Ion BOTOȘARU

LEGENDA: 1 = sondele sau canulele distribuitoare; 2 = corpul seringii; 3 = garnitură metalică de închidere; 4 = tijă gradată a pistonului; 5 = filetele de atașare

DIALOG CERCETARE — PRODUCȚIE

ANCHETĂ

Cimentarea legăturii dintre știința și practica silvică — obligație reciprocă

În conservarea, apărarea și dezvoltarea patrimoniului forestier un rol primordial revine, în afara unităților de producție, și cercetătorilor care activează în acest domeniu. Trăsind jaloarele planului de dezvoltare economico-socială a țării noastre pe perioada 1971—1975, Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. au scos în evidență necesitatea ca în silvicultură activitatea de cercetare științifică să se concentreze îndeosebi asupra soluționării problemelor legate de sporirea resurselor de masă lemnoasă, extinderea cultivării de specii repede crescătoare și valorificarea superioară a produselor accesorii. Este vorba, deci, de un program complex de activitate, în cadrul căruia un loc important îl vor ocupa și măsurile de refacere a arboretelor slab productive, de ridicare a potențialului pădurilor cu randament scăzut. În această direcție, producția silvică solicită în prezent un sprijin mai puternic din partea cercetătorilor, al tuturor oamenilor de știință — așa cum se sublinia în articolele publicate în numărul trecut al revistei noastre.

Cum răspund oamenii de știință la solicitările respective? Iată care au fost concluziile anchetei întreprinsă pe această temă printre cercetătorii Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice.

Refacerea și ameliorarea arboretelor cu productivitate scăzută constituie o acțiune complexă, de mare actualitate, cu implicații în aproape toate ramurile de activitate legate de gospodărirea și valorificarea rațională a fondului forestier.

— Cercetările științifice întreprinse în această vastă problemă — ne-a relatat **dr. docent Ioan LUPE**, șef de secție, începute în anul 1964, au soluționat, până la un anumit nivel, unele aspecte privitoare la caracteristicile ecologice, silvobiologice, structurale și productive ale arboretelor slab productive din subzona gorunului și fagulului, unde se simte acut nevoia ridicării potențialului productiv al pădurilor. Totodată au fost definitivare și clasificate, după diferite criterii, aceste arborete, stabilite speciile cele mai potrivite pentru refacerea arboretelor slab productive, precum și unele metode și procedee silvotehnice de refacere, substituie și ameliorare, de stabilire a urgențelor și eficienței economice a acestor lucrări. În ultimii doi ani, aria cercetărilor s-a lărgit, abordându-se unele teme privind organizarea producției, sortarea și valorificarea materialului lemnos rezultat din exploatarea acestor arborete, posibilitățile de extindere a mecanizării lucrărilor și altele.

În scopul verificării tipurilor de cultură și a unor pro-

cedee de lucru au fost organizate, cu cinci ani în urmă, în cadrul și cu sprijinul unităților de producție, mai multe culturi comparative, cu diferite specii valoroase (molid, duglas, pin, larice ș.a.). Însușind aproximativ 267 hectare. Avem, cu alte cuvinte, o bază de plecare în activitatea noastră, pe care va trebui s-o dezvoltăm în viitor. În planurile noastre de cercetare vom pune un accent mai mare pe valorificarea posibilităților de extindere a rășinoaselor, în scopul refacerii sau substituiri arboretelor cu productivitate scăzută, pe aplicarea unor metode de ameliorare prin tăieri de îngrijire și prin completarea regenerării naturale. După părerea mea, noi, cercetătorii, va trebui să ajutăm mai mult producția și în ceea ce privește stabilirea cu precizie a eficienței economice a diferitelor metode și procedee, în scopul reducerii cheltuielilor cerute de lucrările respective și evitării distrugerii arboretelor valoroase în viitor. Avem încă destule de făcut și în domeniul introducerii unor tehnologii superioare la lucrările de pregătire a solului, de întreținere a culturilor, îndeosebi a celor tinere, de aplicare pe scară mai largă a chimizării etc.; cu alte cuvinte, activitatea noastră îmbracă un aspect din ce în ce mai complex pentru a putea astfel ține pasul cu ritmul alert pe care îl cunoaște dezvoltarea silviculturii în țara noastră.

Experiențe silvotehnice la Stațiunea experimentală silvică Ștefănești, județul Ilfov.

Se vorbește mult și în silvicultură despre necesitatea ridicării gradului de mecanizare a diferitelor lucrări. Nu poate fi trecut cu vederea faptul că, până în prezent, sectorul de mecanizare al I.C.S.P.S. a întreprins o serie de cercetări care au permis stabilirea unor tehnologii adecvate și folosirea unor utilaje capabile să accelereze acțiunea de împăduriri, să mărească productivitatea muncii. Astfel, a fost stabilită gama de mașini adecvate pentru lucrările de refacere în zonele de cimpie, luncile riurilor și Delta Dunării. De asemenea, prin experimentările efectuate pe terenurile accidentate, unde se execută lucrări de refacere și substituie, s-au obținut rezultate care vor contribui la ridicarea potențialului pădurilor din zona dealurilor, colinelor înalte și de munte. Totodată, au fost create, cu spri-

jinul cercetătorilor Institutului, noi mașini cu performanțe sporite față de cele folosite în prezent, s-au asimilat și adoptat noi utilaje. Printre acestea pot fi amintite mașina de scos cioate MSC—1, burghiul de făcut gropi, aparatele folosite la descopleșire, mașina de semănat MSS—6 pentru molid și pin, motoburghie portabile pentru efectuat gropi și altele.

Dezvoltarea în ritm rapid a silviculturii, sprijinirea mai activă a sectorului de producție, au pus și în fața specialiștilor I.C.S.P.S. noi sarcini. Inginerul **Nicolae NEGONESCU**, șef de laborator, ne-a informat că cercetătorii se ocupă în prezent de stabilirea unor noi tehnologii în scopul refacerii mai eficiente a pădurilor, de definitivarea unor noi mașini și dispozitive adecvate condițiilor specifice țării noastre. Este vorba, în primul rând, de îmbunătățirea gamei

și calității utilajelor necesare pregătirii terenului, plantării și semănatului diferitelor specii lemnoase pe suprafețele unde urmează să se efectueze refacerea sau substituie plantațiilor cu slabă productivitate. În planul de activitate s-a prevăzut asimilarea unor utilaje portabile, universale, pentru executarea tuturor lucrărilor de îngrijire a arboretelor (prășitul, elagajul, tăierea exemplarelor necorespunzătoare).

Una din sarcinile noi trasate sectorului silvic de Directivele Congresului X al P.C.R. pentru cincinalul următor este crearea unor plantații speciale pentru producerea lemnului de celuloză. În sprijinirea producției pentru realizarea acestui obiectiv — ne-a spus inginerul **Nicolae CONSTANTINESCU**, de la secția de îndrumare a stațiunilor experimentale ale Institutului — cercetătorii noștri au făcut primii pași. Pe baza rezultatelor obținute în urma experimentărilor de pină acum privind extinderea molidului în afara arealului său natural, ei au indicat condițiile staționale în care se pot instala asemenea culturi, precum și metodele silvotehnice ce trebuie aplicate.

În altă ordine de idei aș dori să mă refer la o problemă care privește direct producția și anume scurtarea ciclului de aplicare în practică a cuceririlor științei. În acest scop, în afara experimentărilor instalate de noi se folosesc și unele concluzii ce se desprind din cercetarea atentă a unor culturi mai vechi, existente în producție. Astfel, o parte din rezultatele experimentale obținute până acum — mă refer îndeosebi la determinarea particularităților bioecologice ale molidului — au fost elaborate pe baza cercetărilor efectuate în culturi create în trecut cu această specie, în diferite colțuri ale țării. Va trebui deci ca aceste rezultate să fie verificate și eventual, îmbunătățite prin noi experiențe, folosindu-se material de proveniență cunoscută și aplicându-se metode silvotehnice corespunzătoare unor astfel de lucrări. De asemenea, pentru a scurta ciclul de introducere în practică a rezultatelor muncii noastre vom insista mai mult pe aplicarea parțială a unor metode și procedee verificate în cadrul Institutului.

Ancheta întreprinsă a reliefat faptul că specialiștii I.C.S.P.S. sînt hotărîți, prin extinderea ariei de cercetare și îmbogățirea continuă a tematicii, să contribuie efectiv la rezolvarea tuturor problemelor majore ale silviculturii, în cadrul cărora ridicarea potențialului productiv al pădurilor ocupă un loc de frunte. De altfel, pentru anul acesta sînt în curs de introducere în unitățile de producție rezultatele — totale sau parțiale — a 72 de teme. Este un lucru bun. Se cuvine însă o remarcă. Atît uni tățile de producție — inspectoratele și ocoalele silvice, cît și Departamentul Silviculturii — să acorde o atenție mai mare valorificării corespunzătoare a tuturor cercetărilor, să asigure condițiile materiale necesare introducerii lor imediate în practică. Nu trebuie uitat că întărirea legăturii dintre știință și practică constituie o obligație reciprocă, atît pentru unitățile de cercetare cît și pentru cele productive.

Ing. N. FLORIAN

În prezent, una din preocupările principale ale silvicultorilor o constituie asigurarea hranei necesare vînatului pe timpul iernii. Pentru aceasta, în cadrul ocoalelor silvice se desfășoară o intensă acțiune pentru stringerea, conservarea și depozitarea în bune condiții a trifoiului, lucernei, finului de pădure, frunzarelor și altor resurse furajere. O deosebită atenție se cere acordată asigurării rațiilor minime de nutrețuri prevăzute pentru ajutorarea vînatului în timpul sezonului rece.

Rentabilizarea activității de vîntoare se numără printre problemele de actualitate, aflate pe agenda de lucru a Departamentului silviculturii, a tuturor unităților de produc-

Aflăm de la Direcția economiei vînatului din Departamentul Silviculturii

ție. Pentru descoperirea și punerea în valoare a resurselor de mîrire a veniturilor realizate din domeniul cinegetic, au fost întocmite trei colective, la nivelul departamentului care, împreună cu specialiștii ai I.C.S.P.S., au efectuat studii în județele Ilfov, Prahova și Suceava. Urmează ca aceste studii să fie analizate și stabilite măsuri necesare pen-

tru creșterea efectivului de vînat, potrivit posibilităților existente, asigurarea lui cu hrană pe timpul iernii, menținerea unor exemplare vi-guroase, cu trofee de calitate, asigurarea unui personal cu înaltă calificare capabil să organizeze vîntatori la un nivel superior. Se va urmări, totodată, valorificarea corespunzătoare a vînatului.

Se știe că acum, în septembrie, începe boncînitul cerbilor, perioada cea mai prielnică pentru efectuarea selecției la această specie. Operația respectivă este efectuată de un personal bine instruit, „recoltîndu-se”, prin împușcare, toate exemplarele debile, bătrîne, cu malformații etc. Datorită măsurilor de ocrotire asigurate, efectivele de cerbi sînt în continuă creștere. Se prevede ca, în acest sezon, cota de recoltare la această valoroasă specie să ajungă la peste 3 000 de animale.

Atenție vîntatori! În cursul lunii septembrie se continuă sezonul la cerbi, căpriori, urși, prepelițe, turturele, rațe, giște.

Hemoglobina constituentul singelui, cu funcția biologică fundamentală de a transporta oxigenul de la plămâni la țesuturi, este o proteină complexă compusă dintr-o globină în coloră, de care este atașată o porfirină. Această porfirină (protoporfirină) unită cu fierul bivalent formează hemul. Ea este repartizată în proporție de 90 la sută în eritrocitele circulante, în normoblastii pe cale de maturație din măduva hematogenă și, o mică parte, în plasmă și țesuturi. Deși are variații fiziologice importante, determinate de vîrstă și sex, cantitatea de hemoglobină circulantă se menține constantă, fiind o expresie a homeostaziei organismului. Dacă din cauze patologice suferă modificări în plus (poliglobulii) sau în minus (anemii), în organism apar tulburări specifice legate de funcția de transport al oxigenului.

Anemia, oricare ar fi etiopatogenia sa, se caracterizează în special prin scăderea cantității de hemoglobină din organism și, ca urmare prin reducerea capacității singelui de a transporta oxigenul. Așa se explică toate fenomenele ce apar ca urmare a hipoxiei — dispnee, tahicardie, vertigii etc.

În afara acestor tulburări cantitative, există alterări calitative ale hemoglobinei, care afectează fie componenta colorată (hemul), fie componenta proteică (globina).

Prin componenta sa proteică, hemoglobina, a fost supusă unor îndelungate și laborioase studii de genetică, stabilindu-se că sintetizarea ei în celulă se găsește sub influența programului transmis de A.D.N. (acidul dezoxiribonucleic). Proteina nucleară, recepționind acest program, devine purtătoare a informației biologice care constituie baza metabolismului și autoreinoirii neinterupte a substanțelor proteice în celula vie, hematoformatoare.

Sistemul de codificare a acelei normale sau a diferitelor stări mutante, este fixat în proprietățile moleculare ale A.D.N.-ului, respectiv în secvențele aminoacizilor din lanțurile polipeptidice, care constituie baza materialului genetic.

Din studiile de biochimie se cunoaște că structurile moleculare de hemoglobină sînt formate din patru lanțuri polipeptidice — două notate cu alfa și două notate cu beta — deosebite între ele prin lungimea lor (primele mai lungi) și prin ordinea diferită în succesiunea aminoacizilor. Această ordine s-a putut stabili odată cu punerea la punct, de către cercetătorul american

GENETICĂ APLICATĂ

HEMOGLOBINA ȘI POSIBILITĂȚILE DE STABILIRE A VÎRSTEI ȘI ÎNRUDIRII DINTRE SPECII

M. Ingram, a unei tehnici de laborator adecvate, numită „a amprentei”, care dă posibilitatea separării din molecula de hemoglobină a peptidelor constituente. Metoda constă dintr-un proces de scindare bi-dimensională, ce se desfășoară pe o coală de hirtie de filtru. Separarea se bazează pe mobilitatea în cîmpul electric al moleculelor de hemoglobină. Migrarea se realizează pe axul orizontal al hirtiei de filtru (metoda electroforezei) pentru ca, apoi, scurgerea solventului să aibă loc în sens vertical (metoda cromatografiei). În final, fiecare aminoacid ocupă un loc caracteristic pe electroforegramă, dînd posibilitatea comparării aminoacizilor din diverse lanțuri polipeptidice, în cazul nostru — din lanțurile moleculelor de hemoglobină.

Utilizînd posibilitățile de comparare a secvențelor aminoacizilor din moleculele de hemoglobină ale diverselor specii de animale, dr. Emil Zuckerkandl ajunge la concluzii interesante privind evoluția speciilor de animale. Luînd ca reper secvențele hemoglobinelor normale de om, constată diferențe mai mici față de secvențele hemoglobinei de cimpanzeu și gorilă și mai mari față de maimuța M. Rhesus. Diferențe mari găsește, de asemenea, față de hemoglobinele de taurine, cabaline și porcine.

Studiul detaliat pe hemoglobină de cal au dus la găsirea unor diferențe mari în lanțurile alfa, față de aceleași lanțuri la hemoglobina de om, reprezentate prin substituirea a 18 aminoacizi.

Paleontologii estimează la 13 milioane de ani data separării liniei calului de linia omului din linia ancestrală comună.

Cercetările amintite duc la concluzia că fiecare lanț din molecula de hemoglobină a suferit, în medie, în decursul evoluției, o mutație efectivă la aproximativ fiecare 4,5 milioane de ani.

Lanțurile alfa din hemoglobina gorilei față de lanțurile alfa ale omului diferă prin 2 aminoacizi, iar lanțurile beta printr-un aminoacid constituent. Paleontologii estimează ca vîrstă a despărțirii din lanțul ancestral comun, între 10—35 milioane de ani. Calculînd rata mutației efective, din lanțurile moleculelor de hemoglobină, se stabilește că aceasta ar fi estimată la circa 13 milioane de ani. Prin urmare, astăzi, ființa umană este separată de gorilă prin 13 milioane de ani.

O problemă deosebit de interesantă este diferența stabilită între ființa umană adultă și fetusul său. Fetusul uman sintetizează o hemoglobină specială, notată hemoglobina F (Hb. F) în care lanțul beta este anormal. Din această cauză a fost denumit lanțul gama, care diferă față de lanțul beta al omului adult prin 39 de aminoacizi din totalul de 146.

Considerînd constantă rata mutației efective în evoluție, se poate calcula că acest lanț gama față de lanțul beta, s-a separat cu aproximativ 260 milioane de ani în urmă. Acest moment ar fi situat în lunga epocă geologică a carboniferului, cînd ființa umană nici nu exista. Concluzia ce se poate trage este că, în evoluția sa, omul s-a despărțit, prin aceste lanțuri de hemoglobină, mult mai devreme de propriul său fetus, de care diferă prin 39 de aminoacizi, decît de linia calului, față de care diferă numai prin 18 aminoacizi.

Același fenomen îl găsim și la alte mamifere, putînd conchide că cele două forme de hemoglobine — fetală și adultă — s-au separat cu 260 milioane de ani în urmă, constituînd în acest sens un grup diferit de specie.

Continuate și extinse și asupra altor molecule de proteine din organisme diverse specii, asemenea cercetări vor permite obținerea unor informații deosebit de valoroase pentru clarificarea originii și înrudirii speciilor.

Med. vet. Ioan CUREU
cercetător
în Secția de genetică
a I.C.Z. — Săftica

I. C. V. B. „PASTEUR” RECOMANDĂ:

Prevenirea și combaterea bolii lui Aujeszky

Una din maladiile ce nu se manifestă prin semne vizibile la porcii de peste 2—3 luni, însă produce pagube foarte mari la porcii pînă la înțarcare și uneori chiar și după înțarcare, este boala lui Aujeszky (pseudoturbarea) denumită astfel după numele medicului veterinar care a observat-o pentru prima oară.

Boala este molipsitoare și este produsă de un virus ce poate îmbolnăvi, de asemenea, cîinii și pisicile, care consumă carne de la porci sau șobolani bolnavi de boala lui Aujeszky (b. Ay.). Boala apare și la rumegătoare (ovine, bovine) mai ales atunci cînd animalele, cu rîni la picioare, au luat contact direct cu murdăria din grajdurile în care au fost porci bolnavi. Omul nu se îmbolnăvește decît extrem de rar, făcînd o formă foarte ușoară.

La cîini, pisici, bovine și ovine, boala se manifestă prin scărpinare pînă la sînge, uneori chiar pînă la sfișierea locului prin care s-a făcut infecția. La porc, acest semn de mîncărime, de obicei lipsește.

Boala trece neobservată la porcii mai în vîrstă — temperatură, lipsă de poftă de mîncare, abateri, tuse, — dar scroafele gestante avortează porcii, față porcii morți sau care mor în primele zile de viață. De obicei, boala apare pentru prima dată într-o gospodărie, fie prin porci aduși din alte părți și amestecați cu ceilalți fără măsuri de prevedere, fie prin resturile de bucătărie. Ceva mai rar, boala se poate transmite și prin șobolani infectați, care murdăresc hrana porcilor sau chiar sînt mîncăți de porci.

La porcel, boala se manifestă prin diaree de culoare gălbuie și prin salivă spumoasă ce se scurge în colțurile gurii. Apare apoi un mers nesigur, clătinat pe picioarele dinapoi. Purcelul merge înainte, fără țintă, lovindu-se de lucrurile întîlnite în cale, ca și cînd ar fi orb. Apoi, obosit, cade jos și începe să tremure din tot corpul, dînd din picioare în sensul mersului pe bicicletă. Alte ori, după o perioadă de liniște, încep crize de zvîrcolire, de tremurături și spume la gură ca în epilepsie, animalul rămînînd sleit de puteri. Aceste crize se repetă la intervale neregulate, dar sînt din ce în ce mai grave, pînă la moartea animalului. Durata bolii în formele grave este de 2—3 zile dar, de regulă, 3—5 zile, ea fiind cu atât mai scurtă cu cît purcelul este mai fraged. La porcii mai în vîrstă, boala are un mers mai încet și se manifestă prin tulburări respiratorii, scursori din nas, ochi lipiți, tuse, respirație greoaie, sufocație, oboseală, abateri, lipsă de poftă de mîncare.

Porcii care au rezistat la boală se însănătoșesc și cîștigă ceva mai încet în greutate, dar parte din ei rămîn purtători de microbi, care se localizează mai ales pe amigdale, de unde se pot împrăști în troacele cu hrană sau apă din care se alimentează și porcii sănătoși.

Vaccinul contra bolii lui Aujeszky, preparat de I.C.V.B. „Pasteur”, se prezintă sub forma unei mase pufoase, de culoare cenușie-roșietică, închisă sub vid, în fiole speciale. Concomitent cu vaccinul se livrează și diluantul respectiv, de culoare alb-lăptoasă care, lăsat în repaos, se separă într-un strat superior, limpede, în color și unul inferior, alb-lăptos. El se folosește în prevenția de necesitate, în unitățile infectate, în care boala a fost diagnosticată (prin proba biologică) de un laborator oficial, precum și în focarele staționare de boală. Se poate aplica, dînd bune rezultate, la porcii normal dezvoltăți și sănătoși, în vîrstă de cel puțin 8 zile.

În prevenția de necesitate, după apariția bolii, se va vaccina întreg efectivul de porcine, cu excepția porcelor sub vîrstă de 8 zile, care nu cîștigă o imunitate satisfăcătoare dacă sînt inoculați la o vîrstă prea mică.

Prevenirea îmbolnăvirii porcelor care se vor naște după izbucnirea bolii într-o fermă de creșterea porcelor se realizează prin vaccinarea scroafelor gestante. În acest scop, după apariția bolii într-o gospodărie, scroafele de reproducție, amenințate de contaminare, atît cele în perioada de repaos, cît și cele aflate în primele 3 luni de gestație sau în lactație, vor fi vaccinate de necesitate. Se recomandă ca scroafele vaccinate în primele 2 luni de gestație să fie revaccinate, cu doza dublă de vaccin, cu 2—4 săptămîni înainte de data fătării. Purcii născuți din scroafe vaccinate în perioada de gestație se vor vaccina contra bolii lui Aujeszky la vîrstă de 10—14 zile. Ei se revaccinează apoi la 2—3 săptămîni după înțarcare.

După încetarea apariției cazurilor de boală, vaccinările vor continua să se aplice, la întregul efectiv conform indicațiilor de mai sus, timp de cel puțin 2 ani, la intervale de 6—8 luni.

Introducerea de porcine într-o fermă sub măsuri de carantină atunci cînd dispoziții legale și considerații de ordin economic o impun, se poate face numai dacă acestea au fost vaccinate contra bolii lui Aujeszky, cu cel puțin 2 săptămîni înainte de a fi introduse.

Vaccinul se inoculează subcutan, evitîndu-se introducerea lui într-o regiune prea bogată în grăsime, în dozele de 0,5 ml la porcii de 8 zile — 4 luni și de 1 ml la grăsuți, porci sau scroafe.

Pentru formarea complexului virus-gel, care să fie inoculat, se dizolvă fiecare fiolă de vaccin liofilizat în 10 ml diluant cu hidroxid de aluminiu, după care se agită puternic 5 minute.

Odată solvit, vaccinul trebuie utilizat în cel mult 2 ore, agitîndu-se sticla înainte de fiecare încărcare a seringii. După acest termen, vaccinul solvit nu se mai poate folosi.

Este însă mult mai bine să nu se ajungă la situația de a se recurge la vaccinarea de necesitate, de urgență, și acest lucru este posibil prin respectarea unor reguli generale de apărare a sănătății animalelor: curățenia cît mai perfectă a adăposturilor; resturile de bucătărie să nu fie date în hrana porcilor decît după fierbere prelungită; să nu se introducă porci în crescătorie decît atunci cînd există siguranța că unitatea de unde provin nu a avut cazuri de boala lui Aujeszky; se va opri accesul cîinilor sau pisicilor în crescătoria de porci și se va face regulat distrugerea șobolanilor.

Carnea de la porcii bolnavi de boala lui Aujeszky poate fi dată în consumul omului sau al animalelor, cu condiția fierberii prelungite, în bucăți mici, pentru a putea fi pătrunsă de căldura apei. Gunoal rezultat din curățenia grajdurilor trebuie transportat cu grijă pe o platformă de gunoi îngredită, aflată la distanță cît mai mare.

Dr. Ion SUHACI
șef de secție
la I.C.V.B. „Pasteur”
București

Filmul agricol

„DIN TAINILE EREDITĂȚII PLANTELOR”

„Oceanul de apă, care acoperea cîndva pămîntul, a fost leagănul primelor viețuitoare... Un trandafir, care transmite prin hibridare urmașilor lui un colorit superb, o mare bogăție de petale, un parfum imbiator... Cîteva boabe de griu din care vor apărea bogatele spice de miine...”

Cu aceste imagini începe filmul intrat de curînd în circuitul cinematografelor și intitulat: „Din tainele eredității plantelor”, al cărui scenariu este scris de prof. N. Giosan.

Primii oameni care au încercat să explice ereditatea au fost filozofii greci și romani. Filozoful roman Lucretius Carus, de pildă, așa cum se arată în film, credea că uneori particulele eredității, deși prezente în organism, rămîn pasive fără a exterioriza însușirile pe care le condiționează, astfel încît urmașii adeseori nu seamănă cu părinții, ci cu strămoși mai îndepărtați.

După ce sînt înfățișate descoperirile geneticii moderne, unele secvențe din film se opresc asupra realizărilor lui Mendel. Acesta, încrușînd unele soiuri de plante deosebite între ele, a stabilit că cele cu două feluri de factori ereditari trebuie să fie denumite heterozigote și că în timpul secundării între gameții masculi și femeli sînt posibile patru combinații de culoare. Descoperirea lui Mendel — se subliniază în continuare în film — a putut fi înțeleasă numai cînd au fost descoperiți cromozomii.

Filmul scoate în evidență cu plasticitate adevărurile teoretice ale problemei eredității întîlnite de-a lungul globului, înfățișînd și hărțile genelor cromozomiale la diferite specii de plante și animale.

Mai departe, din planul teoretic, spectatorul ia cunoștință, în planul practic, de procedeele amelioratorilor, care aleg formele ce corespund obiectivelor urmărite: calitate, rezistență la factorii nefavorabili etc. Asistăm la umitoarea muncă de creație a unui hibrid de porumb, realizat la ICCPT-Fundulea, care dă o producție de 6000-7000 kg la hectar în condiții de neirigare și 10 000-12 000 kg la hectar pe terenuri irigate. La sfecla de zahăr, dublarea numărului de cromozoni a permis obținerea unor soiuri poliploide mai productive și rezistente la boli și dăunători.

Filmul reușește să demonstreze că metoda combinării genelor prin intermediul încrușărilor, stă la baza creării de soiuri și hibridi valoroși la toate plantele de cultură.

Regizorul Lucian Durdeu are merite deosebite în obținerea unor filmări interesante, prin care un subiect dificil ca cel de față este înfățișat cu limpezime și convingere.

ÎN EDITURA AGROSILVICĂ

ROLUL BIOLGIC AL VITAMINELOR ÎN CREȘTEREA ANIMALELOR

Broșura cu titlul de mai sus se referă la aspectele principale privind cunoașterea vitaminelor (carențe vitaminice, antivitaminale, interdependența dintre vitamine, proprietățile fizico-chimice ale vitaminelor, metabolismul vitaminelor, unitățile de măsură a vitaminelor).

O mare parte a lucrării — realizată de conf. dr. ing. Iulian Zăbavă și apărută în colecția „În sprijinul specialiștilor din agricultură” — este consacrată rolului biologic al vitaminelor în creșterea animalelor.

PESTA PORCINĂ AFRICANĂ

După ce face un interesant istoric al bolii respective, subliniind răspîndirea ei geografică și consecințele economice, autorii — D. Bărzo și Gh. Bărnaure — expun epizootologia, patogenza, simptomatologia și modificările anatomopatologice în pesta porcină africană. Numeroase pagini ale cărții sînt dedicate problemelor diagnosticului și măsurilor de combatere și profilaxie. Cartea este însoțită de numeroase planșe în culori.

— Avind în vedere specificul județului Sibiu, considerați că sint asigurate condiții pentru realizarea investițiilor prevăzute pentru acest an în unitățile agricole socialiste ?

— Pentru întreprinderile agricole de stat, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și cooperativele agricole de producție din județul nostru au fost alocate în acest an fonduri de investiții în valoare de 52 milioane de lei. La o analiză a obiectivelor propuse, constatăm că 40 la sută din investiții revin mecanizării. 45 la sută — dezvoltării producției vegetale, 5 la sută — dezvoltării producției zootehnice etc.

De la început se cuvine subliniați importanța deosebită care se acordă mecanizării agriculturii. Extinderea lucrărilor, diversificarea continuă a sistemelor de mașini agricole, duce la creșterea productivității muncii, la reducerea cheltuielilor materiale de producție, la îmbunătățirea tehnologiilor, la sporirea producției agricole. Trebuie arătat însă că pe primele 6 luni ale acestui an întreprinderile agricole din județul nostru au realizat numai 46,1 la sută din investițiile pentru anul în curs.

În scopul dezvoltării producției vegetale, au fost alocate 3 milioane lei pentru extinderea și modernizarea instalațiilor de uscat hamei la fermele Laslea și Prod ale I.A.S. Dumbrăveni. Din cele două obiective, doar cel din Laslea a fost atacat, dar și aici lucrările au stagnat din lipsă de fier și plăci de azbociment. Se impun deci măsuri care să ducă la îndeplinirea integrală a planului privind realizarea investițiilor.

În vederea modernizării procesului de producție în zootehnie, au fost alocate importante fonduri pentru amenajarea căilor de acces la fermele zootehnice ale I.A.S. Agnita și pentru alimentări cu apă la I.A.S. Dealul Ocnei.

Investiții importante au fost făcute anul acesta în sectorul pomicol. La I.A.S. Apoldu de Sus, Axente Sever, Dealul Ocnei, Sibiu și Șura Mică se

execută lucrări de terasare a terenului, de înființare de noi plantații, în valoare totală de peste 13 milioane de lei. Pe primele 6 luni ale acestui an realizările la investițiile în pomicultură au atins 66,6 la sută din prevederile anuale.

Putem afirma cu toată certitudinea că stabilirea obiectivelor de investiții s-a făcut avându-se în vedere atît ce-

triale, care deservesc agricultura. Se estimează că, în afara acestor fonduri, unitățile cooperatiste agricole vor investi circa 20 miliarde de lei din acumulările proprii.

„În realizarea investițiilor un obiectiv principal trebuie să-l constituie sporirea eficienței lor economice, se spune în Directivele celui de al X-lea Con-

Eficiența investițiilor — coordonată fundamentală a activității de producție

Investițiile au o importanță deosebită în reproducția socialistă largită în agricultură, ca de altfel în toate sectoarele economiei naționale. Pentru reliefaarea unor aspecte privind investițiile în unitățile agricole socialiste ale județului Sibiu, ne-am adresat economistului Nicolae LUPAȘ, director adjunct al Sucursalei județene Sibiu a Băncii agricole, rugându-l să ne răspundă la câteva întrebări

rințele concrete ale producției, cît și dezvoltarea în perspectivă a unităților.

— Asupra acestui ultim aspect am dori să vă referiți. Care sînt direcțiile de orientare a investițiilor în agricultura județului, în perioada 1971—1975 ?

— Potrivit prevederilor Directivelor adoptate de Congresul al X-lea al partidului, în viitorul cincinal în agricultura țării noastre vor fi investite din fondurile centralizate ale statului circa 60 miliarde lei; de asemenea, se vor aloca 10—11 miliarde lei pentru lărgirea capacităților de producție indus-

gres al partidului. Deciziile de investiții trebuie să pornească de la analiza temeinică a unui sistem complex de indicatori tehnico-economici, de la necesitatea materializării investițiilor în cît mai mare măsură în fonduri fixe productive și a dimensionării corespunzătoare a capacităților de producție; noile obiective trebuie să dea rezultate superioare cele obținute în actualul cincinal, în ce privește producția, productivitatea muncii, prețul de cost, valorificarea resurselor naturale ale țării, aportul valutar, să asigure sporuri cît mai mari de producție și de venit național la fiecare leu investit“.

Pentru împlinirea acestor deziderate majore, consider că și investițiile din agricultura județului nostru trebuie îndreptate, în primul rînd, spre modernizarea procesului de producție. În sectorul vegetal se impun investiții sporite în legumicultură, orientării producției acestui sector spre obținerea de legume în mod eșalonat și cît mai timpuriu. Mă refer la necesitatea construirii unor complexe de sere în apropierea municipiilor Sibiu și Mediaș. Consider că avem toate condițiile înființării acestor complexe intercooperatiste, la Șelimbăr, la Turnișor, la Cristian, ca și la Mediaș, Tirnava sau Axente Sever. Desigur, trebuie făcute calcule economice care, în funcție de cerințele de consum ale populației, să precizeze suprafețele serelor, culturile respective etc.

Pentru folosirea științifică a fondului funciar, investiții substanțiale vor fi canalizate și spre extinderea suprafețelor ocupate de podgorii și livezi intensive. Se simte nevoia exploatarea în condiții mai bune a viilor și livezilor existente.

În vîntura extinderii îmbunătățirilor funciare consider că investițiile trebuie orientate spre realizarea unor sisteme complexe, care să asigure irigarea în viitor a cel puțin 10 000—15 000 hectare.

În sectorul zootehnic investițiile ar trebui dirijate — după părerea mea — mai mult spre modernizarea tehnologiei de producție. Mecanizarea lucrărilor de curățire a adăposturilor, de transport a nutrețurilor etc — sînt probleme care își așteaptă încă rezolvarea în multe unități agricole. De asemenea, pentru folosirea chibzuită a resurselor furajere existente și pentru ridicarea gradului de digestibilitate a nutrețurilor ar fi binevenită înființarea unei fabrici de nutrețuri combinate în județul nostru.

Interviu realizat de ing. Gh. GRĂDINARU

Din scrisorile primite pentru concursul nostru

„CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ“

PREȘEDINTELE NOSTRU

Fără îndoială, stabilitatea în muncă creează condiții omului vrednic și priceput să contribuie în mult mai mare măsură la îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în mod obișnuit. Concret, voi arăta că la noi, în cooperativa agricolă din Cîndești, județul Neamț, s-au perindat între 1953 — anul înființării cooperativei, pînă în 1966 numeroși președinți. Însă, din 1966 și pînă în prezent treburile unității din care fac parte au fost și sînt conduse de tînărul Toma Dospinescu, iar rezultatele stabilității lui în această activitate n-au întîrziat să se arate.

Dar, să vedem cine este acest președinte care a știut să se facă stimat și prețuit în comună, astfel încît de fiecare dată cooperatorii să-i susțină cu multă încredere reelegerea.

În 1962, cînd întreaga comună Cîndești a fost cooperativizată și cînd au fost organizate patru brigăzi, la conducerea uneia dintre ele — a patra — a fost ales Toma. El a muncit cu multă dragoste, i-a îndrumat lucrările de întretinere pe oameni în așa fel încît întotdeauna culturile de

prășitoare, de exemplu, puteau fi date pildă celorlalte brigăzi. În toamna primului an de activitate, producția de grâu și de porumb realizată pe tarlalele brigăzii conduse de Dospinescu au fost cu peste 300 kg la hectar mai mari ca ale celorlalte brigăzi. În acel an, 1962, el a fost primit în rîndurile partidului; și-a înzecat parcă munca, astfel încît în anul viitor, pe bună dreptate a fost ales în funcția de vicepreședinte al cooperativei, încredințîndu-i-se sectorul zootehnic. Pînă atunci, creșterea animalelor lăsa mult de dorit la Cîndești. În scurtă vreme însă, sub conducerea lui Dospinescu, cooperatorii din sectorul respectiv, ajutați de cei din brigada de construcții, au reușit să schimbe fața locurilor, asigurînd în primul rînd animalelor adăposturi trainice.

La 1 ianuarie 1966, Toma Dospinescu a fost ales președinte și orizontul preocupărilor lui s-a lărgit de îndată, spre binele nostru, al tuturor. Ca și în funcțiile de

brigadier și vicepreședinte el a căutat prietenia tuturor oamenilor, a fost alături de ei la orice greutăți, s-a aflat primul la treburi și a plecat ultimul acasă, s-a străduit să organizeze ireproșabil munca, și, ceea ce trebuie neapărat subliniat, a colaborat strîns cu specialiștii noștri în vederea aplicării celor mai moderne metode agrozootehnice. Producțiile de cereale și plante tehnice au sporit mereu. Pe dealuri sterpe altă dată au fost plantate 100 hectare cu pomi fructiferi, din care 17 ha intră pe rod chiar în toamna aceasta. În sectorul zootehnic, care nu dispunea pînă acum trei ani decît de 320 de taurine și 360 de ovine, există azi 930 de taurine și 800 de ovine. Fondul de bază a sporit de la 2 200 000 lei la 3 300 000 lei, veniturile oamenilor au crescut în mare măsură.

Iată doar cîteva din realizările la care a contribuit hoțărîtor președintele nostru, astfel încît dragostea cu care azi e înconjurat de oameni este pe deplin justificată.

Tache VASILACHE

SE ZĂGĂZUIEȘTE APA

Membrii cooperativei noastre își aduc bine aminte cum în verile cu zile toride pămîntul crapă, iar porumbul, lucerna și celelalte culturi se ofilesc din lipsă de apă. Mînași de dorința de a stăvilii capriciile naturii, cooperatorii au hotărît să pună în valoare, prin diferite lucrări de îmbunătățiri funciare, posibilitățile locale, în scopul extinderii irigațiilor și pisciculturii.

În apropierea comunei Călăcea se află valea Săldăbăgelului, cum îi spun localnicii, pe unde lîna și primăvara se scurge apa provenită din ploți și din topirea zăpezilor. Ne-am propus să zăgăzuiem valea

printr-un baraj. În spatele lui se va forma un lac, în care se vor acumula peste 130 000 m.c. de apă. Construcția hidrotehnică are o lungime de 262 m, înălțimea de 6 m, lățimea coronamentului de 5 m. Se vor dizloca peste 110 000 m.c. de pămînt. Valoarea de deviz a lucrării atinge 343 000 lei; din această sumă, jumătate o reprezintă fondurile obștești, iar cealaltă jumătate — creditele primite din partea statului.

În momentul de față se lucrează la ridicarea barajului. Au fost terminate lucrările de artă, s-au făcut plăcile din beton cu care se va dala partea

Noul cinematograful din Beiuș, județul Bihor

Foto : E. POPPER

dinspre apă a barajului. Lacul respectiv va avea, în final, o oglindă a apei de 70 000 mp.

Care va fi destinația acestui baraj, ce eficiență va avea asupra producției și veniturilor cooperativei? În primul rînd, cu apa care se va acumula în acest lac se va putea iriga o suprafață de circa 30—40 ha cu lucernă. Aceasta ne va permite să obținem anual cu 12—15 tone mai multă lucernă de pe fiecare ha.

Intr-un viitor nu prea îndepărtat vom construi și un solar pe 3—5 ha, în care se vor cultiva tomate timpurii. Totodată, ne-am propus să înființăm și o crescătorie de somni.

În prezent, scerpere și un mare număr de membrii cooperativii lucrează la ridicarea barajului, sub îndrumarea și cu sprijinul specialiștilor de la D.I.F.O.T. Bihor. Ritmul în care se muncește ne dă garanția terminării barajului înainte de termenul planificat, adică 31 decembrie a.c.

Ridicarea acestui baraj se înscrie ca una din cele mai însemnate acțiuni pe care le întreprind în prezent cooperativii din Călăcea pentru mărirea producției agricole și a veniturilor, pentru binele și fericirea lor.

Ing. Nicolae BOGLUȚ
cooperativa agricolă
din Călăcea,
județul Bihor

TRIBUNĂ A PROBLEMELOR PRODUCȚIEI

Colectivul de muncă al întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii din comuna Ștefan cel Mare, județul Neamț, și-a luat angajamentul să depășească anul acesta planul de venituri cu 500 000 de lei și să reducă cheltuielile de producție cu 250 000 de lei. Până la începutul lunii septembrie, el obținuse succese importante pe linia angajamentelor asumate, realizările demonstrând că planul anual de producție va fi nu numai îndeplinit, ci și depășit.

Activitatea desfășurată de către mecanizatori în cadrul celor 11 secții, care deservesc 16 cooperative agricole, s-a soldat până acum cu bune rezultate, multe unități, cum sînt cele din Dragomirești și Girov, obținînd, de exemplu, producții de grâu de peste 2 000 kg la hectar, iar culturile de porumb, sfeclă de zahăr etc. promițînd, de asemenea, recolte bune.

— Cred că la baza succeselor noastre, ne spune de curînd tov. Ion Băieșu, președintele comitetului sindicatului din această unitate, stă nu numai grija pentru asigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă și de trai necesare mecanizatorilor, ci și o fructuoasă activitate cultural-educativă.

După cum se știe, sarcinile responsabilului cu problemele culturale din cadrul comitetului sindicatului însumează două mari aspecte. Unul vizează mobilizarea oamenilor pentru a participa la activitățile culturale și sportive organizate și sprijinirea prin diferite mijloace a unor astfel de manifestări; celălalt se referă la organizarea propriu-zisă a unor acțiuni cât mai variate, cu sprijinul tuturor grupelor sindicale pe baza sondajului ce trebuie efectuat permanent în masa salariaților, pentru a le cunoaște părerile cu privire la acțiunile respective.

Nu ne vom opri în cele de mai jos la toate aspectele activității culturale, întrucît la I.M.A. Ștefan cel Mare se inițiază, într-adevăr, activități diverse și interesante, începînd cu cele de la frumosul club de la sediul central al întreprinderii și terminînd cu lecturile în comun ce se organizează la secții.

Vom insista însă asupra muncii pe care o desfășoară colectivul gazetei de pe-

rete, întrucît el ni s-a părut deosebit de pilduitor.

Pentru ca o gazetă de perete să fie interesantă și atractivă, ea trebuie să dezbătă cele mai actuale preocupări ale oamenilor, să supună discuției problemele cele mai arzătoare, legate de activitatea mecanizatorilor. La I.M.A. Ștefan cel Mare, cu sprijinul secretarului comitetului de partid, Vasile Gavril, sînt atrași de către mecanicul de atelier Gheorghe Zargiu, responsabilul cu problemele culturale din comitetul sindicatului, numeroși tractoriști, sudori,

nici și disciplinați, criticîndu-i și sancționîndu-i cu fermitate pe cei care dau dovadă de delăsare și neglijență în rezolvarea sarcinilor ce le revin" — conchidea autorul articolului.

Un alt material al gazetei de perete, sub semnătura lui Nicolae Hanganu, se ocupa de activitatea sectorului de aprovizionare și transporturi al unității. Autorul sublinia că personalul de la magazia de piese și materiale, de la depozitul de carburanți, conducătorii auto de pe auto-ateliere, autoturisme și tractoare rutiere și-au făcut pe deplin datoria în campaniile de primăvară și vară. Dîndu-i exemplu pe unii lucrători conștiincioși cum sînt Mircea Muraru și Constantin Gavril, articolul nu ezita să arate însă că unii șoferi și rutieriști, ca Mihai Bălănescu, încă nu acordă atenția cuvenită respectării graficului de îngrijiri tehnice periodice, fapt ce duce la cheltuieli nejustificate. În mod deo-

ducție nejustificate în raport cu realizările.

În sfîrșit, am reținut și articolul responsabilului cu problemele culturale din comitetul sindicatului, tov. Gheorghe Zargiu, articol ce se ocupa de difuzarea cărții și de modul cum sînt citite de către mecanizatori. Arătînd că, la toate secțiile au fost organizate biblioteci volante, că peste 50 de mecanizatori cum sînt Gheorghe Andronic, Gheorghe Ceopraga, Ion Diaconu, Mihai Adiaconiei, Victor Scurtu sau Nicolae Andrei împrumută cu regularitate cărți și de la biblioteca unității, articolul scoate în evidență că la I.M.A. Ștefan cel Mare sînt și secții ca cele de la Căciulești, Bălănești sau Tupilați, unde cărțile din bibliotecile volante n-au mai fost schimbate din primăvară și unde nici procurarea ziarelor și revistelor nu constituie o preocupare majoră.

— Colectivul gazetei de perete, ne spune tov. ing. Ion Constantinescu, directorul întreprinderii, sprijină și popularizarea frunțașilor. El editează o foale volantă în care sînt trecute în revistă, operativ, toate problemele survenite de-a lungul a zece zile în cadrul secțiilor, evidențindu-i pe mecanizatorii vrednici, și dimpotrivă, satirizînd neglijențele altora. Aceasta contribuie în bună măsură la lichidarea lipsurilor ce se ivesc uneori, întrucît foile volante sînt discutate cu însușeșire la toate secțiile, îndată după apariție.

Alături de gazeta de perete, am văzut la I.M.A. Ștefan cel Mare și un frumos panou în care erau înfățișate fotografiile celor mai harnici mecanizatori, preocupare sprijinită cu operativitate și mult zel și de către cei care dinamizează spațiile rezervate articolelor unde se dezbăt, de-a lungul anului cum s-a putut vedea mai sus, cele mai actuale probleme profesionale.

AI. RAICU

LA I.M.A. ȘTEFAN CEL MARE

strungari, mecanici, funcționari etc. spre a scrie la gazeta de perete. Daparte de a se lăsa la buna inspirație a oamenilor subiecții tratate, în fiecare lună aci se întocmește, în comun, un plan, potrivit căruia gazeta de perete trebuie să se ocupe de cele mai importante evenimente din viața întreprinderii, aflîndu-se totodată la curent și cu principalele probleme ale I.M.A.

Cînd am poposit la această unitate mi-a atras atenția în primul rînd un articol al gazetei în care, sub semnătura lui Gheorghe Stoian, se analizau rezultatele activității întreprinderii din primul semestru al acestui an. Am sesizat spiritul critic cu care autorul articolului insistă asupra unor deficiențe organizatorice, îndeosebi la secțiile din Războieni, Dragomirești Birgoani și Bălănești, unde posibilitățile existente nu fuseseră integral folosite. Dar, articolul punea sub lupă și sectorul de întreținere și reparații al unității și chiar sprijinul acordat de către conducerea întreprinderii, căreia îi cerea să dea o mai mare atenție controlului preventiv al cheltuielilor de producție. „Nu decadal, nu săptămînal, ci zilnic trebuie să fie analizată activitatea proprie, de către fiecare șef de secție și în sector”, sublinia articolul. „Să fie cultivat permanent simțul de răspundere al fiecărui mecanizator, stimulîndu-i și popularizîndu-i pe cei har-

sebit, articolul îl critica pe Ioan I. Călan, care vreme îndelungată nu a reușit să pună în funcțiune autoatelierea mobil TV-5 A.

Un articol interesant, în numărul respectiv al gazetei de perete, semna Vasile Gavril, cu privire la rezultatele întrecerii socialiste între mecanizatori, subliniînd că unele secții, ca cele de la Căciulești și Almaș, au organizat în mod exemplar procesul de producție, reușind să depășească planul de producție cu procente importante și să reducă cheltuielile. Totodată însă, nu erau trecute cu vederea slăbiciunile constatate în activitatea secțiilor de la Războieni, Tupilați și Ștefan cel Mare, care au utilizat cheltuieli de pro-

În această clădire este amenajat un frumos club pentru mecanizatori.

alte, un dispozitiv hidraulic pentru găurit, realizare a ing. Emil Baci de la I.M.A. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman, mașină care poate fi folosită pentru intervenții rapide în cîmp și la secțiile de mecanizare, un plug pentru deschis canale, inovație a inginerului Viorel Brădăteanu de la I.M.A. Rădăuți, județul Suceava, o mașină electrică de tuns oi, construită de muncitorii și tehnicienii Uzinei de reparații din Codlea și multe altele. Lor li se adaugă și alte aparate gingașe, ultrasensibile, expuse la standul dedicat cercetării în domeniul mecanicii agricole.

Toate, absolut toate, de la dispozitivul pentru scos arborete, de o construcție atît de elementară, și pînă la ștendul pentru verificarea aparatelor folosite la determinarea consumului de combustibil, ori la sonde pentru măsurători radiometrice constituie, în esență, inteligență materializată. Toate, absolut toate, au darul de a ușura munca omului și, în egală măsură, de a contribui la îmbunătățirea procesului de producție, la sporirea productivității muncii. Folosite în producție, ele aduc însemnate economii bănești și de forță de muncă.

Tocmai de aceea, privindu-le pe unele, admirîndu-le pe altele, nu poți să nu fii mindru de spiritul creator al poporului nostru. Și nu poți, mai cu seamă, să nu conchizi că în această epocă, de avînt nestăvilît al tehnicii, este nevoie ca acest spirit de creație să fie ocrotit, stimulat. Un cadru legal în această privință, după cîte știm, a fost realizat. Se pare însă că nu în toate unitățile noastre agricole conducerea administrativă și comitetele sindicatelor manifestă suficientă grijă pentru creația tehnică. Din comoditatea unora, din neglijența altora, nu întotdeauna spiritul novator îmbracă haina materializării. Drept care am scris aceste cîteva rînduri, spre o generală atragere a atenției.

P. VOICULESCU

Breviar juridic

Drepturile și obligațiile celor care locuiesc în apartamente ale unităților în care sînt angajați

După cum este cunoscut, noile reglementări privind administrarea fondului locativ prevăd că locuințele construite din fondurile întreprinderilor și organizațiilor economice de stat, în limita unei cote din beneficiile realizate peste plan, sînt proprietate de stat, se administrează de aceste întreprinderi și organizații și vor fi închiriate angajaților lor. De asemenea, locuințele construite din fondurile organizațiilor cooperatiste și ale celorlalte organizații obștești constituie proprietatea acestora și vor fi închiriate membrilor lor, precum și specialiștilor angajați ai organizațiilor respective. În această situație sînt multe întreprinderi agricole de stat, întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, institute de cercetări agricole, cooperative agricole etc., care au construit diferite suprafețe locative. Deoarece în ultimul timp mai mulți cititori au adresat întrebări cu privire la drepturile și obligațiile celor care ocupă astfel de locuințe, precum și ale unităților proprietare, vom încerca să răspundem pe scurt la aceste probleme.

Mai întii, cine eliberează ordinul de repartizare și cine beneficiază de aceste locuințe?

În art. 68 al legii nr. 10, din 9 mai 1968, privind administrarea fondului locativ se arată că suprafețele locative din clădirile proprietate de stat construite de întreprinderi și organizații economice de stat din fonduri proprii, aflate în administrarea lor, se repartizează de către conducerea acestora numai angajaților lor. Contractul de închiriere a suprafețelor locative indicate mai sus este accesoriu al contractului de muncă. Aceeași lege precizează că în cazul în care contractul de muncă încetează din inițiativa sau din vîna angajaților, aceștia sînt obligați să elibereze locuința deținută în termen de 6 luni de la încetarea contractului de muncă. Dacă angajații respectivi sînt pensionați, ei au dreptul să dețină suprafețele locative și după pensionare, iar în caz de deces al angajatului sau pensionarului evacuarea soțului sau a celorlalți membri ai familiei sale care locuiesc cu acesta nu se va putea face decît în cazul atribuirii unui spațiu locativ corespunzător. De remarcat că angajații unităților care au în administrare suprafața locativă pot face schimburi de locuințe între ei, bineînțeles cu aprobarea unității respective.

Am văzut ce se întîmplă cu locuințele cînd contractul de muncă încetează din inițiativa angajatului (art. 18 și 19 din Codul muncii). Sînt situații însă cînd contractul de muncă este desfăcut la inițiativa unității. În aceste cazuri, art. 5 al H.C.M. nr. 1 651, din 30 iulie 1968, pentru aplicarea dispozițiilor Legii nr. 10/1968 privind administrarea fondului locativ arată că organizațiile socialiste de stat pot desface unilateral contractul de închiriere privind locuințele din incinta organizațiilor respective aflate în administrarea lor, evacuarea locatarilor făcîndu-se numai după atribuirea unei alte suprafețe locative, fie în locuințele construite din fonduri proprii, fie din cota aflată la dispoziția lor.

În încheiere am vrea să precizăm că angajații care au contract de închiriere a suprafețelor locative drept accesoriu al contractului de muncă plătesc unității respective chiria stabilită conform dispozițiilor legale, precum și cheltuielile cuvenite de întreținere. Deosebit de aceasta, angajatul, ca chirias, trebuie să-și îndeplinească toate obligațiile pe care le are cu privire la întreținerea și repararea clădirii închiriate, specificate de altfel și în contractul de închiriere, după cum și unitatea socialistă trebuie să execute lucrările de întreținere și reparații ce le are în sarcină ca proprietară. În cazul neîndeplinirii de către proprietar a obligațiilor pe care le are cu privire la întreținerea și repararea clădirii închiriate, lucrările respective pot fi executate de chirias, în contul proprietarului, fie printr-o organizație socialistă, fie prin mijloace proprii.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

CREIONĂRI

INTELIGENȚĂ MATERIALIZATĂ

Lume multă la pavilionul agriculturii din cadrul Expoziției „România 1969”. Printre vizitatori distingem o seamă de turiști care, după port, par a fi țărani de prin părțile Sibiului ori ale Devei. Ne alăturăm citorva dintre ei. Tocmai s-au oprit în fața unor exponate de la nivelul superior al pavilionului.

— Să știi că asta ar fi tare faină și pentru noi, țși dă unul părerea. Și cînd te gîndești că e așa de simplu de făcut.

— D-apoi greu e numai pînă ce-ți vine ideea, i-o întoarce altul.

Intr-adevăr, obiectul la care se referea vizitatorul era de o construcție foarte simplă: un fel de grapă, cu colți puternici de oțel, în măsură să distrugă arboretele de pe pașiști. Dispozitivul a fost conceput și realizat de inginerul Gheorghe Foica, de la întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii din Episcopia Bihorului și, după cum se precizează în notița care însoțește exponatul, el poate înlocui zilnic munca a 60 de oameni.

Alături sînt expuse și alte inovații, rod al spiritului creator al celor ce muncesc în agricultură. Sînt prezentate, între

„O sarcină primordială care se ridică în prezent în fața învățământului de toate gradele o constituie asigurarea unei strinse legături între școală și viață, între școală și nevoile practicii. Activitatea didactică în învățământul mediu și superior trebuie astfel concepută încât, paralel cu însușirea cunoștințelor teoretice, viitorii specialiști să aibă posibilitatea în anii de studii să efectueze o temeinică activitate practică de specialitate care să le permită, după absolvire, să se integreze cât mai rapid în producție, cu randament maxim. În învățământul agricol, anul școlar trebuie astfel eșalonat încât să permită participarea elevilor și studenților la principalele lucrări agricole. Formarea de deprinderi practice și pregătirea tineretului pentru viața socială activă trebuie să constituie preocupări și pentru învățământul cu profil teoretic, umanist. Totodată, este necesar ca membrii corpului didactic să aibă legături permanente cu unitățile productive, să participe efectiv la soluționarea unor probleme concrete în domeniul specializării — în activitatea de producție, economică sau social-culturală. Dezvoltându-și și perfecționându-și neconținutul activitatea, școala își va îndeplini mai bine nobila misiune de formare a noilor generații ale patriei, de pregătire a constructorilor de mîine ai socialismului și comunismului pe pămîntul României”.

(Din Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al X-lea Congres al P.C.R.)

ÎN PRAG DE NOU AN ȘCOLAR

Dr. ing. Teodor MARIAN

director general
în Consiliul Superior al Agriculturii

Peste citeva zile școala, izvorul tuturor cunoștințelor noastre își redeschide porțile pentru un nou pas înainte spre desăvîrșire. La cumpăna dintre anotimpuri, cînd o recoltă ia drumul hambarurilor iar alta se pregătește, școala își recapătă actualitatea sa primordială, ne încearcă pe toți cu tineresti emoții.

Acest an de învățămînt începe în condițiile uriașului avînt promovat în toate sectoarele vieții economice și sociale pentru realizarea directivelor celui de al X-lea Congres al P.C.R., pentru dezvoltarea științei, economiei, culturii, artei, în vederea ridicării națiunii noastre socialiste spre culmile tot mai înalte ale civilizației umane. Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la recentul Congres chema școala, pe slujitorii ei să-și dezvolte și să-și perfecționeze neconținutul activitatea, pentru a-și îndeplini mai bine nobila misiune de formare a noii generații, de pregătire a constructorilor comunismului în patria noastră.

O importanță deosebită în acțiunea de instruire a tinerei generații este acordată învățămîntului agricol, destinat să asigure ogoarelor țării cadre bine calificate, capabile să aplice în practică regulile moderne de lucru, să obțină roade tot mai bogate.

În ultimii ani, marile centre universitare au fost extinse, lărgindu-se capacitatea facultăților cu profil agricol, s-au organizat școli speciale pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari în diversele sectoare ale agriculturii, au luat ființă licee de specialitate iar procesul de învățămînt s-a îmbunătățit neconținutul. Așa se face că în prezent agricultura dispune de peste 66 000 de cadre medii, mai bine de 27 000 de specialiști cu pregătire superioară și de circa 100 000 de mecanici agricoli.

Deși am pregătit pînă acum zeci de mii de tineri, agricultura noastră în plină dezvoltare solicită însă în continuare noi cadre care să stăpînească tehnica nouă, să aplice în producție cele mai înaintate cuceriri ale științei. Îmbucurător este faptul că cele 16 facultăți cu profil agricol care își desfășoară activitatea la București, Iași, Cluj Timișoara și Craiova sînt tot mai mult solicitate. De asemenea, unitățile școlare din rețeaua de învățămînt a Consiliului Superior al Agriculturii vor primi în acest an pentru calificare și specializare încă 27 800 de elevi în școli profesionale, cu durata de 2-3 ani, 1 200 în școli tehnice de maștri, cu durata de un an, 1 250 în școli de învățămînt postmediu, pentru personalul tehnic. Vor fi pregătiți așadar, în meseriile de mecanici agricoli, mașiniști pentru utilajele de construcții și terasamente, electricieni, laboranți de produse agricole și silozuri, strungari, sudori, maștri, tehnicieni, specialiști în hidrotehnică, organizarea teritoriului, conservarea cerealelor etc. mii de tineri. Alți 7 600 de elevi vor urma cursurile celor 61 de licee agricole, cu durata de 4-5 ani, pentru a putea prelua cu competență sporită rolul coordonator al proceselor tehnologice ce se desfășoară în noile obiective agricole moderne ce apar an de an pe tot cuprinsul patriei.

Au fost create condiții materiale optime în vederea deschiderii noului an școlar; s-au asigurat clădiri luminoase și încăpătoare, săli de clasă corespunzătoare, cabinete tehnice, laboratoare și ateliere, biblioteci și cluburi, dormitoa-

re și cantine, săli de sport etc. Pentru buna pregătire a elevilor au fost editate 74 de titluri de manuale școlare, într-un tiraj de 150 000 de exemplare. Noile manuale au o tematică îmbunătățită, în pas cu progresele realizate în toate compartimentele activității desfășurate în agricultură pe plan mondial și în special în țara noastră. De asemenea, au fost îmbunătățite programele de învățămînt, înlăturîndu-se paralelismele manifestate în trecut și ușurîndu-se predarea materiilor prevăzute.

Tot efortul nostru a fost îndreptat spre asigurarea asimilării noilor procese tehnologice, crearea unui larg orizont de specialitate și de cultură generală.

Direcția generală a învățămîntului și propagandei agricole din Consiliul Superior al Agriculturii va urmări ca în noile condiții care au fost create să se dea o maximă utilizare bazei materiale existente, să se manifeste o exigență

sporită în rîndul cadrelor didactice, în așa fel încît să se asigure producției numai cadre bine pregătite, capabile să pună în valoare marile rezerve de care dispune agricultura noastră socialistă.

Este adevărat că acum primim în școlile cu profil agricol tineri mult mai bine pregătiți decît în anii din urmă, pentru că astăzi elevii se familiarizează cu noțiunile de agricultură încă de pe băncile școlii generale unde, la loc de frunte, printre științele predate se află și „Agricultura”. Totodată, noii cursanți ai școlilor agricole provin în cea mai mare parte dintr-un mediu unde problemele agriculturii sînt larg discutate, ca rezultat al învățămîntului agrozotehnic de masă, al muncii cultural-educative desfășurate la căminele culturale și al prezenței la sate a unui tot mai mare număr de specialiști entuziaști, cu înaltă calificare.

Se poate aprecia de bună seamă, că primele rezultate obținute prin predarea lecțiilor la orele de „Agricultură” în școlile de cultură generală sînt frumoase și ele trebuie să ne bucure. Mă folosesc însă de acest prilej pentru a scoate în evidență necesitatea intensificării efortului cadrelor didactice care predau acest obiect, în vederea ridicării nivelului calitativ al procesului de învățămînt, punerii lui de acord cu cerințele agriculturii moderne, cu viața, cu sarcinile deosebit de importante trasate de partid acestei ramuri de bază a economiei naționale. Va trebui ca de aici înainte să devină pentru cadrele didactice o practică curentă stabilirea contactului direct între tinerii din mediul rural și unitățile de producție agricolă sau institutele de cercetare, unde se pot cel mai bine învăța regulile de bază ale agrotehnicii, principiile chimizării, mecanizării, irigării, organizării producției. Și, mai presus de toate, avem datoria de a sădi în conștiința tinerei generații răspunderea pentru destinele agriculturii, pasiunea pentru acest nobil meșteșug de importanță deosebită în asigurarea abundenței de produse agro-alimentare.

La rîndul său, corpul profesoral al școlilor din rețeaua de învățămînt a Consiliului Superior al Agriculturii este chemat să-și perfecționeze neconținutul măiestria pedagogică, să se ocupe cu rivnă și devotament de pregătirea celor care mîine vor conduce și coordona procesele de producție în agricultura țării, o agricultură din ce în ce mai viguroasă, mai modernă.

Lor, tuturor, dascăli și elevi, le dorim cu ocazia acestui luminos început de an școlar deplin succes în muncă, rod bogat pe ogorul fertil al cunoașterii.

Poșta redacției

Ing. Dorin SIDERCUC — I.A.S. Giurgiu, județul Ilfov :

V-ați manifestat dorința de a cunoaște marile probleme de a cunoaște metoda aplicată de unii savanți austrieni în vederea sporirii producției de lînă, despre care se menționa într-una din informațiile științifice apărute în nr. 7 (332) al revistei noastre. Vă comunicăm că unele detalii în plus le puteți găsi în revista franceză „Science progres la nature”, no. 3404, din decembrie 1968, pagina 458. Dacă datele respective nu sînt suficiente, ar fi bine să vă adresați revistei „Austrian Science Newsletter”, de unde revista franceză a preluat informația, sau direct laboratorului Clunice Ross din Noua Galie de Sud, care a experimentat această metodă. Revista noastră v-ar putea facilita contactul cu sursele amintite.

Ing. Victor CATIM — C.A.P. Ariniș, județul Maramureș :

Citiți răspunsul dat tov. Melania Malciu, de la C.A.P. „Viață Nouă” comuna Redea, județul Olt, și Paula Marcu, comuna Fărcașele, județul Olt, în numărul 15 (340) al revistei noastre, din 7 august 1969.

Stațiunea experimentală Livada, județul Satu Mare :

Precizăm că stabilirea unităților agricole fruntașe în întrecerea socialistă o face Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Am adus la cunoștință celor în drept observațiile dumneavoastră și urmează să primiți un răspuns detaliat în legătură cu cele sesizate.

Cooperativa agricolă „Tractorul”, comuna Tătărașii de Jos, județul Teleorman :

Lucrările executate de I.M.A. pe loturile personale ale membrilor cooperatori se pot plăti și după tarifele stabilite pentru C.A.P., cu condiția ca ele să fie recepționate de către cooperativa agricolă, iar plata să se efectueze prin unitatea respectivă. Altfel, plata trebuie să se facă în bani și anticipat, conform tarifelor stabilite pentru gospodăriile individuale, deoarece I.M.A. nu are posibilitatea urmării încasării fiecărui cooperator în parte.

Aceste dispoziții au fost trimise de către Direcția generală I.M.A. și sectorului mecanizării al Direcției agricole a județului Teleorman, pentru a da indicațiile corespunzătoare I.M.A.-urilor din județ.

Virgil CAPĂȚINA — satul Valea Mare-Podgoria, comuna Ștefănești, județul Argeș :

În legătură cu vechimea în funcții tehnice, pentru promovarea ca tehnician I, vă comunicăm următoarele :

Anexa IV la H.C.M. 1053/1960 prevede că, pentru ocuparea funcției de tehnician I este necesar un stagiu în funcții tehnice (respectiv tehnician II) de minimum 5 ani. În cazul relatat de dv. îndeplinind diferite funcții cu caracter tehnic, timp de 14 ani ați totalizat cei 5 ani, pentru a fi încadrat tehnician. Deși în cererea la care vă referiți nu menționați timpul servit în fiecare funcție, Direcția generală I.M.A., căreia ne-am adresat, apreciază că datorită conținutului muncii cu caracter tehnic verificată de organele în drept, pe baza adevărințelor prezentate, îndeplințiți condițiile pentru ocuparea funcției de tehnician I.

Unitatea în care funcționați dv. are obligația să verifice cu multă atenție aceste aspecte, dacă în cei 14 ani de producție ca tehnician, nu ați ocupat funcții administrative.

Vă rugăm să reveniți cu unele amănunte, în ceea ce privește locurile de muncă și perioadele în care ați funcționat pe diversele posturi menționate în scrisoare, indicînd și actualul loc de muncă pentru a se putea da dispozițiile cuvenite unității respective.

Maria ȘTEFĂNESCU — Buzău :

La prima dumneavoastră întrebare vă comunicăm că este necesar să vă adresați direct unităților care organizează concursurile publicate. În ce privește sursele ce se acordă în vederea specializării la care vă referiți, pe baza recomandărilor organelor de resort județene și centrale se organizează, de asemenea, concursuri, cu care sînt ținute la curent direcțiile agricole.

VIZITIND EXPOZIȚIA REALIZĂRILOR ECONOMIEI NAȚIONALE '69 POZISIȚI LA HANUL „PRAHOVA” ORGANIZAT DE COOPERATIA DE CONSUM CARE OFERA OASPETILOR SĂI PREPARATE ȘI BĂUTURI DELICIOASE:

- Sarmale muntenești cu mămăliguță
- Mititei speciali
- Cîrnați de casă
- Cîrnați „Prahova”
- Pastramă de porc și de vacă
- Vinul casei
- Vin negru specialități
- Juică bătrînă
- Bere la sticlă

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 14 - 20 septembrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: *Duminică:* programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. *În fiecare zi de lucru:* programul I: 5.00; 6.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: *Duminică:* programul I: 7.00; 13.00; 22.00. *În fiecare zi de lucru:* 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

GAZETA RADIO: *Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă:* programul I: 19.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15; La ordinea zilei în agricultură - 19.20. *În fiecare zi de lucru:* programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.20 - Teatru scurt. Premiera: „Ultima bandă de magnetofon” de Samuel Beckett.

LUNI: programul I: 20.35 - Teatru document: „Bătălia pentru cifra 1” de Mihai Stoian.

MIERCURI: programul II: 21.10 - „Vinovatul” de Ion Băeșu.

VINERI: programul II: 10.10 - „Orestia”, tragedie de Eschil.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: *Muzică populară:* programul I: 7.45; 14.00; 15.00; 20.50; programul II: 7.00; 14.30; 16.30; 21.20; *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.05; 8.10; 9.40; 13.15; 14.00; 15.00; 19.30; 20.05; 20.30; 21.15; 21.45; 22.10; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 8.00; 9.10; 12.55; 14.05; 14.30; 15.45; 17.00; 19.55; 21.40; programul III: 23.00.

LUNI: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 10.15; 12.30; 15.00; 17.30; 20.10; programul II: 9.00; 11.15; 13.30. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 10.15; 13.10; 16.20; 16.50; 18.30; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 12.15; 14.03; 17.00; 21.05; 22.40; programul III: 16.55.

MĂRTI: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 10.05; 12.30; 13.10; 14.30; 17.00; 20.10; programul II: 9.00. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 10.05; 13.10; 16.20; 18.30; 20.30; 21.20; 21.45; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 11.03; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 19.55; 21.05; 21.35.

MIERCURI: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 10.05; 12.30; 13.10; 15.05; 20.10; programul II: 9.00. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 10.05; 12.00; 13.10; 14.35; 18.30; 22.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 7.10; 10.55; 12.15; 14.03; 15.30; 19.55; 22.00; programul III: 17.00.

JOI: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 12.30; 13.10; 14.50; 17.30; 20.10; 22.20; programul II: 9.00; 13.30; 16.43; 21.05. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 10.10; 12.00; 13.10; 14.30; 16.20; 18.30; 20.30; 21.40; 22.00; 22.45; 23.50; 0.03-3.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.15; 14.03; 15.05; 7.00; 18.00; 20.10; 22.00.

VINERI: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 12.30; 13.10; 14.50; 17.50; programul II: 9.30; 18.00. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 1.25; 13.10; 14.35; 16.20; 16.50; 18.30; 20.30; 21.20; 21.40; 22.20; 22.45; 23.50; 0.03-3.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.15; 4.03; 15.30; 17.00; 18.00; 19.40; 22.30; programul III: 21.00.

SÎMBĂȚĂ: *Muzică populară:* programul I: 6.10; 12.30; programul II: 6.50; 22.40. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 5.05; 8.30; 11.30; 12.00; 3.10; 14.35; 15.20; 16.20; 17.20; 20.30; 1.10; 21.40; 22.20; 0.03-6.00; programul I: 6.10; 7.10; 10.30; 12.15; 13.00; 18.00; 9.00; 19.50; 22.15; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 - Deschiderea emisiunii. De strajă patriei; 9.00 - Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.45 - **ORA SATULUI.** *Din cuprins:* ● Transmisuni de la Expoziția Realizării Economiei Naționale. Standul Institutelor de cercetări agricole ● Ediție specială: Săptămîna pe ogoare în imagini ● Poșta redacției (Răspuns la scrisorile telespectatorilor) ● Muzică populară românească; 11.45 - Concert simfonic; 16.50 - **FOTBAL:** Cehovacia-Ungaria (preliminariile campionatului mondial, transmisie de laraga); 18.50 - Realitatea ilustrată V - emisiune magazin; 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20.00 - Mîndru-i jocul

pe la noi; 20.30 - În lumina reflectoarelor; 21.30 - Telecinemateca umorului; 22.00 - Seară de operetă; 22.30 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.50 - **TELESPORT.** Programul II: 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 20.00 - Temă cu variațiuni. Othello; 20.45 - Seară de teatru TV: „Facerea lumii”, adaptare după romanul lui Eugen Barbu.

LUNI: - 17.30 - **BULETIN DE ȘTIRI;** 17.35 - Prima zi de școală; 18.50 - Criterii. Carnet cinematografic; 19.15 - Corul Ansamblului de cîntece și dansuri „Ciprian Porumbescu” din Suceava; 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 20.00 - Un nou an de învățămînt; 20.15 - Steaua fără nume - emisiune concurs de muzică ușoară; 21.15 - Roman-foleton: „Lunga vară fierbinte”; 22.05 - Cadran - emisiune de actualitate internațională; 22.35 - Bloc notes muzical; 22.50 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic.

MĂRTI: 17.30 - **BULETIN DE ȘTIRI;** 17.35 - Lumea copiilor; 18.00 - Studioul tineretului școlar; 18.20 - Criterii. Gong; 18.45 - Coordonate ale științei românești; 19.15 - Cîntece bătrînești; 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 20.00 - Film artistic: „Comoara din Vadul Vechi” - o producție a studioului cinematografic „București”; 21.45 - Muzică ușoară pe 16 mm; 22.00 - Selecțiuni înregistrate de la festivitatea de deschidere a Campionatelor europene de atletism de la Atena; 22.45 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic.

MIERCURI: 10.00 - Limba franceză (reluare); 10.25 - Ce-ați dori să vedeți? Spectacolul de teatru: „Un capriciu” de Alfred de Musset; 16.30 - Campionatele europene de atletism. Transmisie directă de la Atena; 18.00 - Lumea copiilor; 18.15 - Emisiune pentru tinerii naturaliști; 18.45 - Dialoguri muzicale; 19.00 - Transmisie de la Expoziția Realizării Economiei Naționale - România 1969; 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 20.00 - Tele-cinemateca. Filmul artistic: „Frumoasele nopți”, coproducție franco-italiană (cu Gérard Philipe); 21.35 - Reflector; 21.50 - Cîntă formația de mandolină a Poștei Centrale din București; 22.10 - Teleglob; 22.25 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.35 - Convorbiri literare.

JOI: Programul I: 10.00 - Limba engleză (reluare); 10.25 - Limba germană (reluare); 10.50 - Ce-ați dori să vedeți? Filmul artistic: „Kozara”. O producție a studiourilor iugoslave; 17.30 - Campionatele europene de atletism (transmisie directă de la Atena); 18.05 - Studioul pionierilor; 18.25 - Antologie lirică; 18.45 - O interpretă îndrăgită a cîntecului transilvănean: Maria Peter; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 19.30 - Din nou legătura cu Atena; 20.30 - Transfocator; 21.00 - Zbor în luminile rampei. Întîlnire cu balerina Operei bucureștene; 22.00 - Avangardă; 22.15 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.35 - Consultanță tehnică TV; 22.45 - Pe aleea știută numai de ei. Emisiune muzicală. Programul II: 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 19.30 - Campionatele europene de atletism; 20.30 - Concert simfonic; 21.15 - Film serial: „Comisarul Maigret”. „Ce s-a întîmplat cu Emile Gallet!”.

VINERI: 10.00 - Limba rusă (reluare); 10.25 - Limba spaniolă (reluare); 17.00 - Campionatele europene de atletism; 19.15 - Tineri interpreți de muzică populară; 19.30 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 20.00 - Film artistic: „Ape limpezi” - o producție a studiourilor sovietice; 21.25 - Dialog muzical cu Luiza Costache și Dorin Anastasiu; 21.45 - Reflector; 22.00 - Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 22.25 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.45 - Cîntă sextetul vocal polonez „Ali-Babki”.

SÎMBĂȚĂ: Programul I: 17.30 - **BULETIN DE ȘTIRI;** 17.35 - Lumea copiilor; 17.50 - Campionatele europene de atletism (transmisie directă de la Atena); 18.45 - La volan - emisiune pentru automobiliști; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 19.30 - Campionatele europene de atletism. Transmisie de pe stadionul Karaiskakis; 20.30 - Teleenciclopedia; 21.30 - Monografia contemporană. Pădurile orizontale; 21.50 - Poezii pe... portativ - emisiune de muzică ușoară; 22.15 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.30 - Film serial: „Răzbușătorii”; 23.20 - Program de romanțe. Programul II: 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletinul meteorologic; 19.30 - Campionatele europene de atletism; 20.30 - Cîntă Doina Badea; 20.40 - Recitalul de sîmbătă seara; 21.00 - Roman-foleton: „Lunga vară fierbinte”.

MEMBRI AI COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Doriți să luați o măsură de prevedere? Încheiați la Administrația Asigurărilor de Stat „ASIGURAREA FACULTATIVĂ PAȘALA”. Aceasta vă dă dreptul să obțineți despăgubiri în cazurile de pagube la animale, bunurile din gospodărie și din jurul ei, provocate de numeroase situații neprevăzute, sau sumele asigurate în cazurile de invalidități permanente sau deces, ca urmare a unui accident. Primele de asigurare sînt convenabile: 90 lei pe an sau 45 lei pe 6 luni

FERME ȘI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STATI COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE! MEMBRI COOPERATORI ȘI ȚĂRANI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE!

vă puteți procura:

- Seruri și vaccinuri
- Medicamente și dezinfectante
- Instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic

PRIN UNITĂȚILE ȘI SUBUNITĂȚILE C.S.A. - D.G.A.T.M.

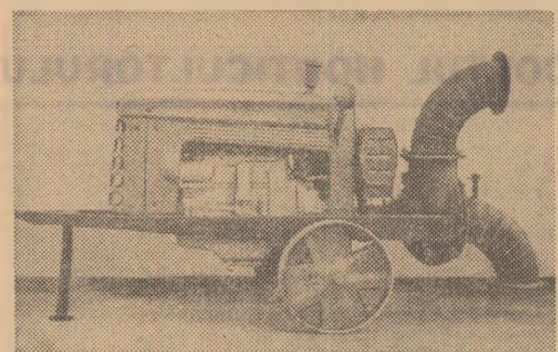
- Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,

- Farmacii veterinare,
- Depozite județene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar și prin virament.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează

pe bază de comandă fermă următoarele produse:

- AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"
- APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.
- MAȘINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE
- ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole
- NICOVALE PENTRU FORJĂ - tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

CALEIDOSCOP

FRUMUSEȚILE PATRIEI

PEȘTERA MUIERII

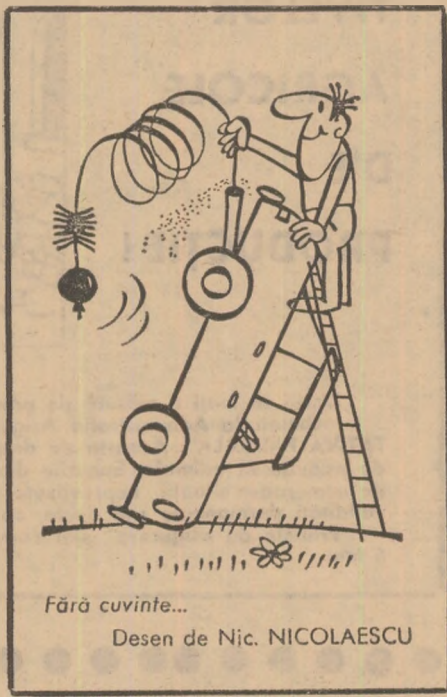
Lângă Baia de Fier, la 3 km spre nord, se află situată una din cele mai frumoase peșteri din țara noastră. Peștera Muierii, declarată pe bună dreptate monument al naturii. „Săpată” în peretele de calcar al cheilor riului Galbenul, din muntele Căpâlna, Peștera Muierii este alcătuită dintr-o galerie superioară — cea mai veche, avind o lungime de circa 600 metri și o galerie inferioară, mult mai proaspătă, situată la 17 m sub prima, de circa 400 metri.

Numele peșterii pare curios, dar prin partea locului se utilizează și azi vechiul derivativ al latinului „mulier” — muier, pentru femei. Peștera, servind în vremuri străvechi drept adăpost pentru femei și copii, în perioada năvălirilor barbare a fost lătețată pentru acest motiv Peștera Muierii. De fapt, există dovezi că ea a fost locuită încă din paleoliticul mijlociu, cu 150 000—100 000 ani î.e.n. Cea mai veche relicvă descoperită în peșteră, un craniu de femeie, a fost datată prin metoda carbonului radioactiv ca avind respectabila vîrstă de 29 000 de ani.

De pe vremea primilor locuitori ai peșterii au rămas și urmele a 183 de schelete de urși primitivi, uciși probabil de locuitori și apoi consumați. O parte din oasele descoperite se mai pot vedea și astăzi expuse în interiorul peșterii.

Dar, Peștera Muierii, prima peșteră din țara noastră electricificată complet, este interesantă și pentru marea varietate de formații specifice (stalactite, stalagmite, bazinele, perle de cavernă etc.) deosebit de frumoase. În culoarele peșterii se poate admira o adevărată galerie de scul-

turi, care au formele cele mai neobișnuite. Cităm printre acestea: domul mic, pagoda, candelabrele, altarul, orga, capul păsării, mireasa etc. precum și o serie de „săli” speciale ca: sala minunilor, sala bolților, galeria urșilor ș.a. În plus, din loc în loc, planșeul prezintă veritabile dantele de gîatră, bazine mari și mici pline de apă cristalină, în care se oglindesc coloane miniaturale în formă de ciorchini, văi de calcită cu franjuri etc

Fără cuvinte...
Desen de Nic. NICOLAESCU

MĂRTURII NAPOLEONIENE ÎN MUZEE ROMÂNEȘTI

Bicentenarul nașterii lui Napoleon Bonaparte, a cărei aniversare a început luna trecută prin multe și variate manifestări, atât în Franța cât și în alte țări europene, a readus în actualitate figura ilustrului corsican, a cărui personalitate a dominat viața politică a continentului nostru la incrușțarea secolelor al XVIII-lea și al XIX-lea. Ceremoniilor oficiale li s-a adăugat organizarea de expoziții și mai ales apariția a noi lucrări referitoare la epoca napoleoniană și la semnificația ei nu numai pentru istoria Franței dar și a întregii Europe.

Dacă în bibliotecile noastre cititorul găsește multe din scrisorile care alcătuiesc nasta bibliografie napoleoniană, dacă unele filme sau piese de teatru aduc în prim plan aspecte nu dintre cele mai puțin semnificative din viața marelui bărbat de stat, un interes aparte pot trezi citiva din muzeele țării care adăpostesc în colecțiile lor obiecte sau documente evocînd sugestiv amintirea fostului împărat.

Vizitatorul expoziției permanente de cesuri din cadrul muzeului județean din Ploiești, de pildă, se oprește cu emoție în fața vitrinei în care, printre numeroase exemplare rare, se află și un ceas de aur, de buzunar, cu splendide ornamente, care a aparținut lui Napoleon. Dăruit unui demnitar din anturajul curții, ceasul acesta a făcut, destour, un

drum lung și poate plin de peripeții pînă la definitivul popas în țara noastră.

La Sighișoara, în Muzeul de istorie instalat în faimosul turn cu ceas, datînd din secolul al XIV-lea și refăcut în forma actuală în 1677, se găsește, de asemenea, o prețioasă măturie napoleoniană. E vorba de copia unei scrisori pe care Napoleon, pe atunci consul, a expediat-o la 20 iunie 1800 generalului sîghîșorean Michael Freiherr von Melas, după înfrîngerea suferită de armata austriacă la Marengo. Ajuns printr-un complex de împrejurări în fruntea acestei armate, bătrînul general, pe atunci în vîrstă de 71 de ani, s-a luptat eroic pe teritoriul Italiei cu ostașii lui Napoleon. După o serie de succese trecătoare, Melas, rînit și epuizat, a trebuit să se plece pînă la urmă în fața presiunilor regimentului de cavalerie francez. Recunoscinđu-i talentul de comandant și neîntrecut curaj, Napoleon aducea generalului Melas, prin această scrisoare, un omagiu plin de eleganță. Mai mult chiar, odată cu misiua, el trimitea acestuia, în dar, o sabie din cele pe care francezii le capturasă în victorioasa campanie din Egipt.

Fapte, întâmplări, evocări... Cite reflecții nu pot să stîrnească astfel de piese muzetice!

C. DARIE

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

ALTOITUL TRANDAFIRILOR

Această operație se poate face în tot cursul anului, dar aceasta depinde de urgență, de timp, de necesități și, mai ales, de existența portaltoilor (măceșii) necesari, pregătii anume pentru a fi innobilati.

Trandafirii pot fi altoiți în ochi crescînd începînd de la 15—20 mai, iar în ochi dormind de la 10—20 august și pînă la 1—20 octombrie. Cînd dorim să altoim un număr mai mic de trandafiri, această operație o putem face în orice sezon al anului însă cu condiția ca portaltoii să aibă sevă.

Tehnica altoirii în ochi crescînd sau cu mugure de creștere este una și aceeași cu cea în ochi dormind, cu singura deosebire că la primul ochi se lasă să crească imediat și chiar să înflorească în același an, iar la al doilea ochi rămîn dormitînd pînă în primăvara anului viitor.

Întăz modul de altoire cu ochi dormind. Cînd începem altoirea, se dezgroapă măceșii la colet și se sterg ușor cu o cîrpă pe locul unde se va executa altoirea. Apoi se face o tăietură în formă de T adică o tăietură transversală de circa 1 cm și alta longitudinală de circa 2 cm pe portaltoi unde este locul neted pe puietul de altoit și pe colet, sub primela ramuri pornite din trunchi

Imediat, se deslipește cu spatula briceagului, puțin marginile tăieturii longitudinale și ceapa unde se va introduce ochiul, cu mare grijă spre a nu se face rupturi. Apoi se taie ochiul care se introduce imediat sub ceapa portaltoului și se leagă cu rafele. Tăierea ochiului, introducerea lui sub coaja și legatul sînt de cea mai mare importanță și de modul rapidității cu care se execută aceste operații depinde tot succesul. La tăierea altoiului se ține în mîna stîngă ramura altoi sprijinită pe degetul arătător. Cu briceagul care se ține în mîna dreaptă, se scoate ochiul de jos în sus (de la circa 1,5 cm de ochi în partea de jos și circa 0,5 cm în cea de sus), care trebuie tăiat numai pe sub coajă, fără lemn.

Ochiul altoi tăiat de pe ramură se apucă numai de codiță și se bagă imediat sub coaja portaltoului, pentru a nu-l ține de loc în contact cu aerul. După ce s-a introdus, se taie partea superioară a ochiului la nivelul inciziei orizontale de pe portaltoi, cu multă atenție, ca să nu se taie în lemnul portaltoului, se apasă cu degetele mari ale ambelor mîini marginile tăieturii, ajutînd ușor la închiderea tăieturii și fixarea perfectă a ochiului pe portaltoi în tăietura făcută și se execută legarea cu rafele, tei, lină etc. Legarea

„TURNUL” DIN MADAGASCAR

După înfățișare pare un turn de beton, căruia i-a căzut tencuiala de la bază, iar în vîrf, i-au crescut lăstarii ieșiți din cine știe ce semințe aduse de vînt. În realitate este un copac natural, un baobab din specia uriașă adansonii, care crește mai ales în insula Madagascar, din sud-estul Africii. Înălțimea trunchiului acestui copac, pe care-l vedem în fotografie, este de 18 metri, iar diametrul coroanei de 8 metri. Punctele negre care se văd printre crengi sînt florile copacului. Ele răsar odată pe an și țîn numai două, trei zile. Mai adăugăm că uriașul pe care vi-l prezentăm nu este cel mai reprezentativ exemplar, frații săi avînd trunchiurile de cel puțin 30 de metri și coroana de 15 metri. În savanele Africii unii arbori baobab au vîrsta de 4000 de ani.

PIPERUL, ACEASTĂ PLANTĂ MISTERIOASĂ...

Denumirea et științifică este Piper nigrum. În engleză — pepper; în germană — pfeffer; în italiană — pepe; în arabă — felfel. Toate aceste denumiri derivă din cuvîntul sanscrit pilpall, nume pomenit în anticele cărți Veda. Fructele lor pot fi văzute în toate culorile: roșu la maturitate, negricios odată uscat, „gri” sau „alb” în jargonul băcanilor. În unele magazine se vinde și „piper verde”. Există totuși și alte soiuri de piper — „cubebe”, „piperul de Guineea”, „piperul lung” etc. Ele sînt în general mai iuși și mai puțin parfumați decît „piperul negru” al botaniștilor, cultivat în India, Indonezia, în Ceylon și Madagascar, în Brazilia etc. Comerțul mondial de piper depășește suma de 50 000 000 dolari anual și este protejat de numeroase reglemente.

Cunoscut de popoarele mediteraneene de 23 de secole, „piperul rotund” din Asia a fost curînd plasat în primul rînd al mirodeniilor. De-a lungul secolelor el a înlocuit o mare cantitate de condimente rustice cum ar fi semințele de mîrl, de ienupăr etc.

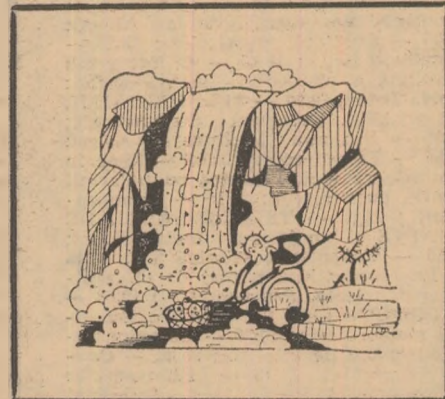
Piperul gri, numit uneori și piper negru sub influența limbii engleze („black pepper”) este fructul lui „piper nigrum”. Recoltat înainte de completa maturizare, uscat la soare sau cu mijloace artificiale, el își păstrează savoarea picană, colorînd ușor sosurile și alimentele. „Piperul alb” provine din același fruct, adică din piperul negru. Numai că boabele sînt, cîlese foarte coapte și zărobite în apă sărată, unde ele se debarasează de coaja lor roșie-brună. Nu rămîne decît mîzul de culoare deschisă. Piperul alb este mai puțin arzător și este preferat în sosurile... albe. Piperul pudră, chiar de calitate excelentă, este mai puțin valoros decît piperul boabe, care este rîșat de fiecare dată proaspăt. El își pierde rapid aroma, păstrîndu-și tîria. În plus, adesea este falsificat, „lungit” cu ajutorul a diverse vegetale pulverizate: simburii de curmale, coji de arahide etc.

Deoarece boaba de piper trebuie să fie foarte densă se face o diferențiere netă între „piperul greu” — cel mai prețuit, piperul „semigreu” și piperul „ușor”.

DE LA LUME ADUNATE

CASCADA... BUCATĂREASA

În partea de răsărit a Algeriei, apele care coboară tumultos din munții Djebel-Taya, formează o cascadă cu totul ieșită din comun. Localnicii utilizează apa cascadei, care are o temperatură de 91—95°C, pentru a fierbe în ea carnea și legumele, pe care le scufundă în apă cu ajutorul unor plase.

FURNICILE ARBORICOLE

În Brazilia trăiește un arbore cu proprietăți deosebite. Acest arbore pe care localnicii îl numesc „Tazezeira” crește în simbioză cu niște furnici numite furnicile „de foc”. Trunchiul arborelui este de culoare maro închis, neted, frunzele sînt de un verde sclipitor, (ce fură ochii) iar în mijloc par a fi violete (din cauza nervurilor). E suficient să te apropii de acest arbore și să-l zgîlții puțin ca de sus să-ți cadă în cap o pușterie de insecte îndirjite.

RECORDUL PAPAGALULUI

Dintre toate păsările captivate, papagalii bat recordul longevității. Limbușia, trîncăneala lor nu-i împiedică să depășească, uneori, un secol. Căcatoeșii pot să chelească, dar ajung pînă la 90 de ani fără să-și piardă, cit de cit, din stupefianta lor limbușie.

CIND MĂRUL FACE... PERE

Un pomicultor amator din R.D.G. a reușit să transplanteze un altoi de păr innobilat pe un măr sălbatec. La început, pomul a înflorit și a dat câteva roade mărunte, fără gust. La un an după aceasta, s-a petrecut o metamorfoză uimitoare: pomul a dat roade în formă de... pere fiecare cîntărind cite 200 gr. Fructele coapte au călîțai nemaiîntîlnite, complet deosebite de cele ale perelor. Pulpa fructului și-a pierdut consistența granulată caracteristică pereii, devenind mai omogenă și mai moale, dar și-a păstrat o aromă puternică și caracterul zemos al pereii. Fructele obținute din această încrucișare au căpătat un gust mai aproape de cel al merelor — ușor acidulat și răcoritor.

Ing. Luban EUGENIU

AGRICULTURA PE GLOB

Se cunosc efectele multiple pe care simpla prezență fizică și activitatea omului le-a avut pe suprafața planetei noastre în decursul istoriei omenești, relativ scurtă. Omul și mediul său natural de viață tind tot mai mult să se influențeze reciproc. Un grup de savanți s-a întrunit anul trecut la Paris, în luna septembrie, pentru a analiza problemele legate de utilizarea rațională și conservarea resurselor biosferei.

Dacă bilanțul acțiunilor omului asupra biosferei este în general pozitiv, obținând realizări uriașe în valorificarea resurselor naturale, nu e mai puțin adevărat că a existat și un revers al medaliei: despăduririle au dus la erodarea și degradarea terenurilor, iar poluarea apei și atmosferei nu au darul să facă viața tot mai plăcută în marile metropole ale lumii.

La amintita conferință de la Paris s-a analizat și efectele acestor fenomene asupra țărilor subdezvoltate, care în prezent trec printr-un proces rapid de transformare economico-socială. În aceste țări, rapiditatea cu care se schimbă raporturile între om și mediul său înconjurător este atât de accentuată, încât uneori afectează posibilitatea unei dezvoltări echilibrate.

Punerea în valoare a unor suprafețe mari din aceste regiuni are efecte uneori incalculabile. Defrișările, irigațiile, utilizarea masivă a erbicidelor, eradicarea anumitor agenți patogeni, introducerea unor plante și animale exotice au transformat în 10 ani, pe acurii, peisajul tropical mai serios decât a putut-o face activitatea agricultorilor și crescătorilor de animale în 10 secole.

În afară de avantajele mari economice ce o antrenează, această remodelare a ecosistemelor tropicale a determinat uneori și o ruptură bruscă și brutală

Omul față în față cu propriul său mediu

Concluziile unei reuniuni științifice internaționale

în echilibrul general milenar dintre om și mediul său.

Ce este de făcut? — se întreabă experții. A extinde metodele și modul de viață din țările industrializate la condițiile din țările subdezvoltate ar fi o eroare. Ele ar trebui în orice caz adaptate și nu impuse pur și simplu. Este vorba despre metode privind atât

economia și tehnica, cât și alimentația, îmbrăcămintea și locuințele.

Printre măsurile recomandate este și aceea a practicării unei agriculturi care să țină seama de necesitatea conservării solului. Este de remarcat că țări avansate au comis uneori greșeli elementare în această privință și, prin defrișări masive, au produs erodarea pământului și dezechilibrul climatic și hidrologic. Aceleași greșeli sînt comise în prezent în unele țări aflate în curs de dezvoltare.

În S.U.A. agricultura s-a mutat de pe litoral spre Vestul Mijlociu. Pădurile s-au refăcut. Încă acum 60 de ani, ele furnizau lemn de foc. Astăzi lemnul de foc este înlocuit complet cu cărbunele pentru încălzit, iar pădurile și-au recăpătat frumusețea de odinioară. Opinia publică se situează ferm pe poziția protejării pădurilor.

Și în Europa agricultura colaborează cu economia forestieră; împăduririle și amenajamentele forestiere sînt continuate pentru asigurarea protecției solului, condiție esențială pentru dezvoltarea unei agriculturi prospere.

Conchizînd, savanții reuniți la Paris au afirmat că situația este critică, dar nu disperată. Omul poate salva mediul său vital cu condiția de a fi mai atent cu echilibrul existent în natură. De asemenea, omenirea trebuie să vegheze și asupra exploziei demografice, iar pentru a face față acesteia, să concluzioneze spre a smulge toate resursele de la biosferă, însă fără a o degrada în continuare și manifestînd grijă pentru conservarea condiției biologice a omului.

I. MIHNEA

PRIN DEȘERTUL GOBI

Pînă nu demult, deșertul Gobi simboliza Mongolia veche. Aproape toată populația acestei regiuni imense locuia în cele 60 de minăstiri. Pe întregul teritoriu erau doi-trei oameni care știau carte. Nu exista nici o școală și nici un spital. Peste tot domneau ignoranța, mizeria și bolile de tot felul... „Mai bine la Hangai (Mongolia centrală) bou, decît în Gobi om”, spunea o zicală populară mongolă.

Gobi este una din cele mai nepopulate regiuni ale globului pămîntesc: un locuitor la 6,5 km. pătrați. Aici cresc cămile sălbatice, anumite specii de animale unice în lume, urși gobieni etc. Mulți consideră că Gobi este totalmente un deșert. Și, totuși, aici trăiesc și muncesc oameni.

„Mașina noastră „zboară” de cîteva ore pe șosea, făsing în urmă un nor de praful. Acestea sînt șoselele Mongoliei: porțiuni întregi netede, trasate parcă pe sticlă, întrerupte de zeci de ramificații ce urcă în munți, și apoi din nou un singur drum ce străbate o vale...”

Ne apropiem de Dalan-Tzagdad, capitala aimacului Gobi de sud. Orașul este situat la poalele munților Gurvan-Saihan („Cele trei frumose”). Alitudinea lor trece de 3000 de metri. În popor circulă următoarea legendă despre acești munți:

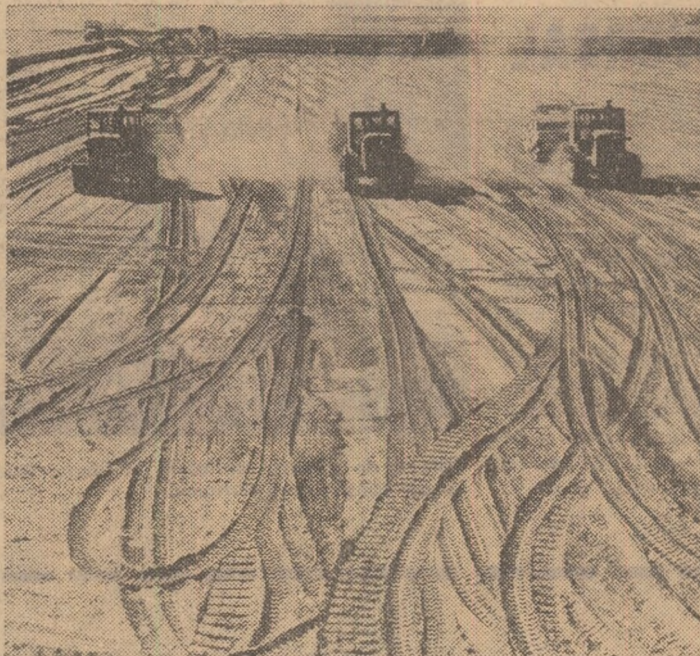
„Unui lama mongol, care locuia în această regiune, i-a venit odată în vizită un lama din Tibet. Gazdei i-a plăcut foarte mult soția oaspetelui și a vrut s-o rețină cu orice preț. Oaspetele s-a împotrivit mult, dar cînd le-a văzut pe cele trei fete fermecătoare ale gazdei a fost de acord să-și lase soția în schimbul celor trei fiice. Pe una din ele a vrut s-o facă soție, iar pe celelalte două, slujnice. Fetele nu au vrut să-și părăsească pămîntul natal, au plîns amar și din nisipul stropit cu lacrimile lor s-au înălțat munții Gurvan-Saihan, iar la poalele munților a apărut orașul Dalan-Tzagdad („70 de piriuri”).

Astăzi, orașul Dalan-Tzagdad este centrul celei mai mari regiuni din R.P. Mongolă. Pe teritoriul acestei regiuni funcționează în prezent 16 școli elementare și medii, în care învață circa 4000 de copii. În total, aici învață o cincime din întreaga populație a regiunii. În fiecare așezare din regiune există bibliotecă, cluburi, creșe și grădinițe de copii, restaurante, spitale...

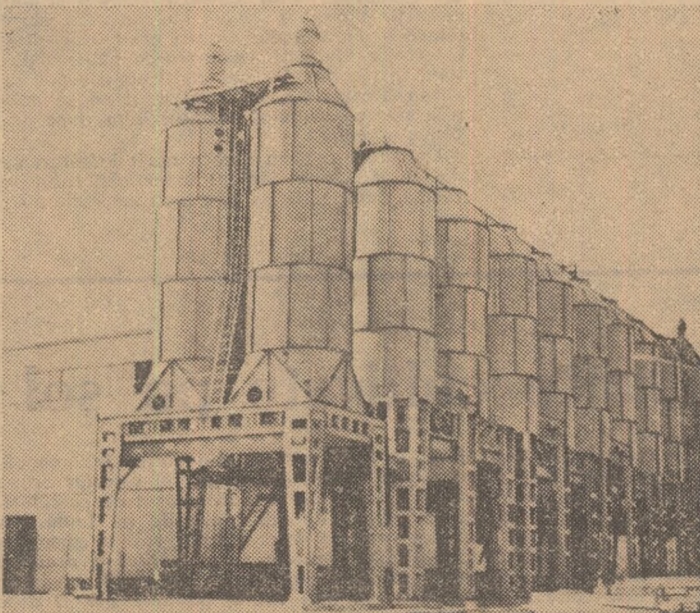
Principala ramură economică a regiunii Gobi este creșterea animalelor. Aici cresc cele mai productive vite din Mongolia. Cele 15 cooperative din regiune au în prezent circa 1000000 capete de vite. În Gobi cresc 160000 de cămile, ceea ce reprezintă 25 la sută din totalul cămîlelor existente în Mongolia. Oamenii muncii din această regiune livrează statului în fiecare an peste 800000 tone de lînă de calitate superioară. De asemenea, aici cresc capre adaptate la condițiile aspre ale deșertului, iar în unele cooperative a început și creșterea oilor Karacul.

În ultimii ani s-au făcut multe și în ceea ce privește asigurarea regiunii cu apă. În prezent, aproape 50 la sută din totalul pășunilor regiunii Gobi de sud sînt asigurate cu apă din puțuri proprii. Pe teritoriul regiunii au fost săpate numai în ultimii cinci ani circa 900 de puțuri adînci.

Mongolii spun: „Pe gobienu îi putem cunoaște după mișcări”. În Gobi, aproape în fiecare an bîntuie secetă și iarna se simte o mare lipsă de furaje. În aceste condiții, oamenii sînt nevoiți să culeagă iarbă pur și simplu cu mîinile lor, căci în această muncă nu le ajută nici un fel de tehnică.

Zona Kizilkumsk din Kazahstanul de Sud (U.R.S.S.) se pregătește, sub auspiciile tehnicii agricole moderne, să se transforme într-un fertil cîmp pentru rizicultură

Noua fabrică de uscat furajele din Ödland (R. D. Germană) conferă producției de furaje din această țară, pecetea industrializării

AGENDA

Deschiderea Tîrgului internațional de la Brno

Începînd de sîmbătă, timp de zece zile, orașul Brno găzduiește cea de-a XI-a ediție a Tîrgului internațional de construcții de mașini. La intrarea expoziției flutură drapelul celor 29 de state participante.

Sîmbătă la prînz, în sala de festivități a tîrgului, a avut loc deschiderea oficială a actualei ediții.

În incinta tîrgului, pe o suprafață de circa 90000 mp, în 13 pavilioane și numeroase spații deschise, își expun produsele 1659 de firme constructoare de mașini. O noutate, pe care cea de-a XI-a ediție o aduce în desfășurarea tîrgului, o constituie apariția unui centru internațional de informații, unde se oferă consultații de specialitate. Cele mai reușite produse expuse vor fi medaliat, la sfîrșitul tîrgului.

Produsele industriei constructoare de mașini din România sînt prezentate de întreprinderile pentru comerț exterior Mașiniexport, Metalimport, Autotractor și Industrialexport.

Sîmbătă după-amiază, standul de tractoare, automobile și mașini agricole prezentate de întreprinderea română de comerț exterior „Autotractor” la Tîrgul de la Brno, a fost vizitat de G. Husak, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, O. Cernik, președintele guvernului federal cehoslovac, de alte persoane oficiale cehoslovace, precum și de numeroși invitați de onoare ai tîrgului.

Inaugurarea Tîrgului internațional de la Salonic

Cea de-a 34-a ediție a Tîrgului internațional de la Salonic a fost inaugurată sîmbătă într-un cadru festiv în prezența a numeroși oaspeți. Conform datelor oficiale publicate, la tîrg participă 1965 de firme și întreprinderi din 37 de țări. România prezintă produse ale industriei constructoare de mașini, tractoare, autoutilitare, instalații agricole. În pavilionul României sînt expuse, totodată, produse ale industriei chimice, ușoare, de artizanat.

Duminică dimineața, pavilionul României a fost vizitat de primul ministru, Gheorghios Papadopoulos, împreună cu ministrul comerțului, E. Tsellos, și alte personalități, în prezența ambasadorului țării noastre la Atena, Francisc Păcuraru, a șefului agenției economice, Vasile Nicolae, și a directorului pavilionului, Eugen Nistor.

Ziua recoltei în R.P. Polonă

Potrivit tradiției, în prima duminică a lunii septembrie, pe stadionul „A 10-a aniversare” din capitala Poloniei și-au dat întâlnire zeci de mii de reprezentanți ai satelor țării la marea sărbătoare anuală a recoltei. Peste 100000 de spectatori au urmărit festivalul satului, la care și-au dat concursul zeci de formații artistice din toate regiunile țării și grupuri de sportivi din cluburile sătești.

W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., a rostit o cuvîntare. El a mulțumit tuturor lucrătorilor din sectorul agricol pentru munca depusă în acest an, caracterizat, prin condiții climatice nefavorabile, îndeosebi datorită secetei din cursul verii. Vorbitorul s-a referit pe larg la sarcinile agriculturii polone pentru a satisface pe deplin cerințele tot mai mari de cereale, carne și alte produse. El a subliniat totodată ajutorul permanent pe care statul polonez îl acordă agriculturii.